

FRONTIERA Psi

Revista de PARAPSIHOLOGIE
Nr. 3/1991

- . DETECTIV PSIHOTRONIC
- . DJUNA
- . INVESTIGATII BIOFIZICE
- . POLTERGEIST

Ψ

Apare sub egida Asociației Române de Cercetări Psihotronice

FRONTIERA Psi

Revistă de parapsihologie

Apare sub egida Asociației Române de Psihotronică A.R.Ce.Ps.

Fondator: Gh. Vlad

Director: Alexandru Voinescu

Colectivul de redacție:

dr. Eugen Celan

dr. Nicolae Constantinescu

drd. Violeta Creangă

Dionisie Dărau - redactor șef

Eugen Mațotă - secretar general de redacție

dr. Constantin Neacșu

dr. Irina Predeanu

Alexandru Timošenco - redactor științific

Consultanți științifici:

Acad. Ștefan Milcu

Acad. David Davidescu

prof. dr. Victor Săhleanu

prof. dr. Ion Minzatu

prof. dr. Mihai Golu

ing. Octavian Juncu

dr. Marioara Godeanu

fiz. Ion Mamulaș

dr. Zdenek Rejdak (președinte IAPR) - Praga, Cehoslovacia

ing. Andrej Dragomirenky - Praga, Cehoslovacia

dr. fiz. Edwin May - SUA

prof. dr. Vladimir N. Volcenko - URSS

mgr. Lech E. Stefanski - Polonia

dr. Andreas Resch - Austria

dr. fiz. György Egely - Ungaria

prof. dr. Arnaldo Zanatta - Italia

prof. dr. Fritz Popp - Germania

C 1991 EDITURA COGITO

SUMMARY

The Rules of the A.R.Ce.Ps. (Rumanian Association for Psychotronic Research)

A Psychotronic Investigator - Gerard Croiset by C. Poçoşoreanu

A note about the late Gerard Croiset - the famous supersensitive who used to work not only with the world-wide known parapsychology professor W. Tenhaeff from the Utrecht University, but also with the Dutch police.

The Cytopathical Mirror Effect by dr. Eugen Celan

One of the largely studied phenomena of pathological transfer between living structures.

"... On Earth As It Is In Heaven" by dr. mat. Irina Predeanu

A study on astral configuration for the Easter time.

In Memoriam : Erik Igenbergs

A short note about the life and work of dr. Erik Igenbergs - the late vice-president of IAPR, well known for his achievements in the field of Kirlian photography and as the author of "Transzendenz und menschliche Energie" and "Die Kraft des Denkens".

C.G.Jung and the "Re-Birth"-Archetype by Oana Popa

An introduction to the world of archetypes as it is treated in Jung's work, with special emphasis on the "re-birth" archetype.

Biorhythmics and Radiaesthesia by dr. mat. Irina Predeanu

Considerations about the variations of the dowsing signals according to the time of the day.

Dowsing Field as Proved by Biological Methods by dr. D. Bădilă

An experimental method using bacteria cultures is proving the existence of a force field which characterizes the dowsing (radiaesthetical) effect.

Biophysical Investigations and Measurements on Human Bio-field by ing. Cl. Dumitriu

The paper presents some experiments made in order to get a qualitative description of the human bio-field, mainly by dowsing means.

"I Feel the Pains of Other People" (from Soviet press sources)

A new patent issued by the Soviet Union Patent Office, for a bio-energetical method against pains, as it is performed by the world-wide known Djuna Davitashvili.

A Recent Poltergeist Case In Bulgaria by ing. G. Constantinescu, ing. V. Niculescu

The recent poltergeist case in Dibich, a village near the town of Shumen, in northern Bulgaria, is described, as it was covered by local mass-media.

DICTIONARY : "The Disymmetry of Life "; "Geniality" by dr. Constantin Neacşu

The 1-st Symposium on Psychotronic Research, Bucharest, May 17-19, 1991 (Call for papers)

Em. Swedenborg Talking with Angels by D. Dărbu

An article about the famous Swedish mystic and natural philosopher who lived in the XVIII century with emphasis on his spiritual relationship to the invisible world. Connections are made with some newest researches in the paranormal field.

EFECTUL CITOPATIC "IN OGLINDA"

dr. EUGEN CELAN

Actualele concepții fiziopatologice urmăresc geneza proceselor inflamatorii și neoplazice prin prisma unor mecanisme patogeneze ce au la bază fenomene umorale desfășurate de anumite reacții biochimice. Ponderea factorilor biofizici, este considerată cel mult ca un epifenomen sau neglijată complet. Mai mult chiar, transmiterea bioinformațiilor patologice la distanță pe calea unor purtătoare electromagnetice, nici nu a fost luată în discuție pînă de curînd.

Această situație se perpetuează în pofida faptului că încă din 1923 Gurvici demonstrase prezența unor radiații în spectrul UV generate de țesuturile în mitoză – cunoscutele raze mitogenetice; că Rahn remarcă existența unor radiații în același domeniu UV apărute în procese ce acompaniază și inflamațiile – în particular în proteoliză, și că în 1957 Colli, Tarcini și Rossi puneau în evidență bioluminescența supra-slăbă la nivelul acelorași structuri. O viziune similară dăinuie și în procesele infecțioase deși o serie întreagă de fapte experimentale pledează în favoarea prezenței unor factori radiativi, responsabili de transmiterea bioinformațiilor în structurile celulare afectate.

În acest sens trebuie amintite lucrările lui Georges Lakovschi din anii 1928-1945 și mai recent ale lui J. Bigu privind implicarea mecanismelor radiative naturale sau artificiale din domeniul radiofrecvenței în derularea unor mecanisme patogeneze.

La elucidarea fenomenelor amintite un interes aparte îl prezintă cercetările colectivului condus de academician V.P. Kaznaceev privind așa-numitul "efect citopatic în oglindă".

Se știe că agresiunea unor factori nocivi asupra structurilor celulare din componența unor țesuturi vii, ca de ex. a unor virusuri, este însoțită uneori și de producerea unor leziuni ale organelor celulare, fenomene cunoscute drept "efect citopatic".

Actualele concepții consideră că apariția leziunilor citopatice nu se poate produce decît prin introducerea factorului agresional (microbi, virusuri, substanțe toxice sau radiații) direct în celulă.

Celulele vecine celor agresionate, contractează leziuni citopatice similare numai prin contact direct ca urmare a invadării lor de către factorii nocivi migrați din celulele contaminate sau introduși din afară.

Punîndu-și întrebarea dacă această schemă de producere a efectului citopatic este singura posibilă, Kaznaceev începe o serie de lucrări în anul 1966 al căror

rezultat îl comunică în 1972. Spre surprinderea sa și a altor foarte mulți cercetători, experimentele lui Kaznaceev – peste 5000 la număr – demonstrează că producerea efectului citopatic poate fi indusă nu numai prin agresiunea directă a noxei asupra celulei, ci și prin receptarea de către o celulă vecină sănătoasă, a unui mesaj biologic emis pe cale radiativă de către o celulă afectată, fără ca între sursa emițătoare și cea receptoare să existe un contact direct.

Apariția în noua celulă a leziunilor "citopatice în oglindă" apare ca fiind produsă prin transmiterea semnalului patologic pe calea purtătoare a unei radiații în spectru UV, pe care o emite celula ce conține agresorul.

În acest fel din celula "în oglindă" factorul agresional nu poate fi izolat.

Modelul experimental imaginat de către Kaznaceev constă din două culturi de celule ce se dezvoltă în tuburi prevăzute fiecare cu câte o fereastră de cuarț, plasate față în față. Tuburile sînt dispuse pe un tambur rotitor (24 rot/oră) cu scopul de a omogeniza mediul de cultură. Înainte de introducerea întregului ansamblu într-un termostat în condiții de întuneric complet, cultura inductoare este infectată. Ca factori agresionali Kaznaceev a utilizat adenovirusuri, virus Koxakie, virus pestors aviar clasic, clorură mercurică și radiații într-o doză letală cu raze UV.

Se constată că după scurgerea unei perioade de incubație, în celulele culturii inductoare apare efectul citopatic. După instalarea leziunilor citopatice și scurgerea unei perioade de latentă de cca. 14 ore, în cultura congeneră plasată în contact mediat de către ferestrele de cuarț ale tuburilor de cultură se ivesc în celulele neinfectate "în oglindă" leziuni citopatice. Din aceste celule, prin pasaje ulterioare, virusul sau toxicul nu pot fi izolate. Dacă însă ferestrele de cuarț sînt înlocuite cu altele de sticlă, fenomenul nu se mai produce. Același lucru se întîmplă dacă pe perioada incubației în termostat se lasă să se treacă lumină.

Plecînd de la faptul că pînă acum experiențele lui Kaznaceev nu au fost confirmate dintr-o altă sursă, ne-am propus verificarea inducerii efectului citopatic în oglindă printr-un model experimental diferit. În experimentările efectuate de noi, am utilizat un model simplificat. Astfel cultura inductoare crescută pe o lamelă cu godeu, și infectată după dezvoltarea monostratului de celule, a fost despărțit printr-o lamelă de cuarț de

cultura "în oglindă" plasată asupra sa, luându-se toate măsurile de prevedere pentru a preveni o eventuală infectare prin contact direct.

Întregul ansamblu a fost introdus într-un termostat cu mediu controlat, în condiții de întuneric, după infectarea culturii inductoare. S-au utilizat virușii Aujeszky și TGE.

Cele două culturi au fost lăsate în contact mediat de sticla de cuarț pentru 24 ore. Modificările citopatice "în oglindă" au fost decelate chiar înainte de terminarea stadiului de dezvoltare logaritmică a culturii, fiind uneori chiar mai puternic exprimată decât la cultura inductoare.

Înlocuirea sticlei de cuarț cu sticlă de siliciu abolă producerea efectului. Din cultura "în oglindă" nu s-au putut izola prin pasaje ulterioare virusul cu care a fost infectată cultura inductoare. În contrast cu lucrările lui Kaznaceev, care au avut un rezultat pozitiv numai în 78 % din experimente, în cazul utilizării virusului Aujeszky și TGE ca factori inductori, efectul a fost vizibil în toate experiențele.

Subliniem faptul că, în sticla de cuarț utilizată de noi, coeficientul de transmisibilitate pentru radiații UV a fost cu 25 % mai ridicat față de sticla de cuarț utilizată de către Kaznaceev.

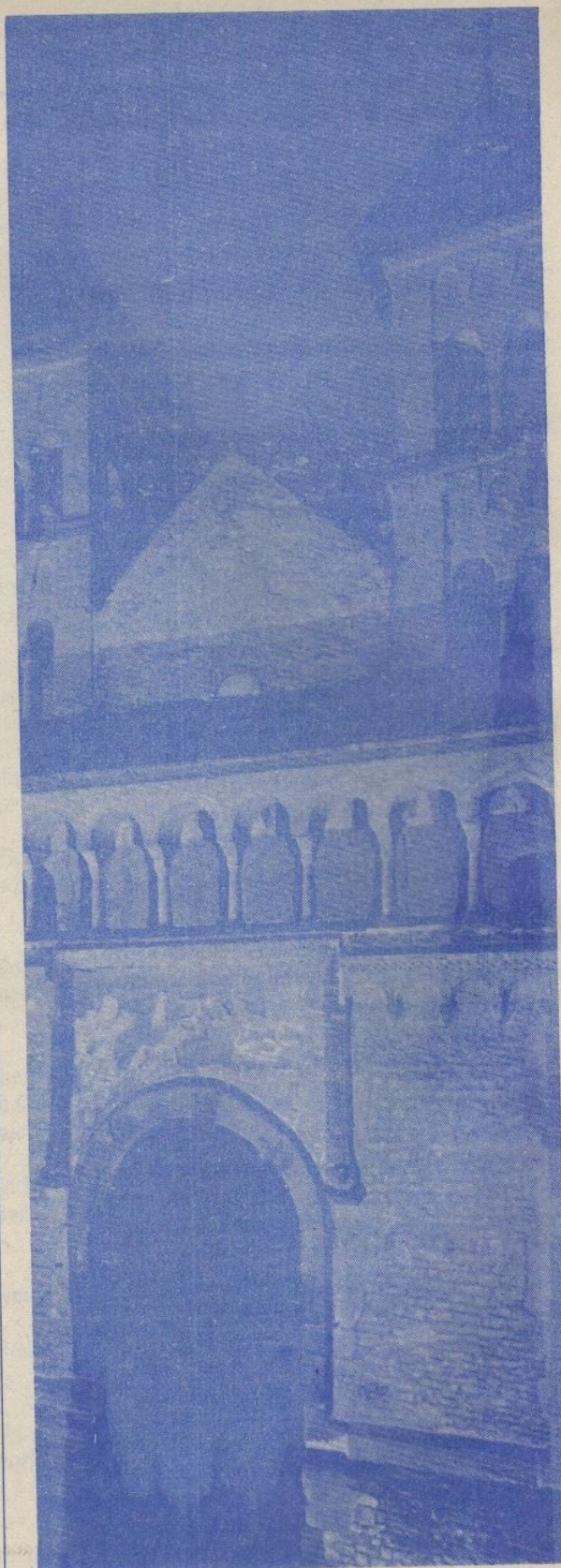
SIMPOZIONUL DE PSIHOTRONICĂ
organizat de ARCePs și redacția revistei "Frontiera Psi" la Casa de Cultură a Studenților, din Calea Plevnei, între 17 și 19 mai 1991

Secțiuni de lucru

1. BIORITMICĂ
2. RADIESTEZIE
3. CONCEPTE ȘI MODELE ÎN PSIHOTRONICĂ
4. APLICAȚII PRACTICE ALE PSIHOTRONICII

Masa rotundă:
"PROBLEME EPISTEMOLOGICE ALE PSIHOTRONICII"

Titlurile comunicărilor, însoțite de numele și adresa completă (inclusiv telefon) a autorilor și de un rezumat de cel mult o pagină, se primesc până la data de 20 aprilie 1991 pe adresa: București, CP. 66-23, în vederea selecției. Comunicările vor fi prezentate sub formă de postere (100 x 70 cm). Alte informații privind desfășurarea simpozionului vor fi date publicității în numărul 4 al revistei "Frontiera Psi", precum și la Casa de Cultură a Studenților.

PRECUM IN CER ASA SI PE PAMINT A INCEPUT PRIMAVARA

dr. Irina Predeanu

PREDEANU IRINA, doctor în matematică, specialitatea astronomie este cercetător științific principal la Institutul Astronomic al Academiei Române. Pe lângă activitatea profesională - în domeniul cercetărilor spațiale și a fizicii solar-terestre - se preocupă de aspectele generale ale relației cosmos-viață. În acest context se înscrie contribuția sa la evidențierea unor fenomene psihotronice și la avansarea de ipoteze originale explicative.

Viața pe planeta noastră a apărut și continuă să existe într-o ambianță cosmică specifică, în conexiune galactică gravitațională și vibratorie încă plină de taine, sau cum spunea cunoscutul doctor și critic de artă Marcel Sendrail "S-ar părea că o viață nu poate prinde rădăcini decât în adâncimea cerului. Fiecare dintre noi ține, printr-o fibră invizibilă, de un punct determinat din patria noastră comună - eterul și primește de la el, în timpul existenței sale, influențe neepuizate, ca seva din care se nutrește orice suflet."

Procese terestre sînt condiționate de variația forțelor, cîmpurilor și radiațiilor cosmice ce acționează asupra Pămîntului. Există ritmuri comune atît fenomenelor astronomice cît și celor terestre - geofizice, biologice și chiar sociale. Ritmurile lumii fizice se reflectă la nivel biologic în bioritmuri iar la nivel spiritual în manifestări sociale (religioase, etnoculturale).

În societățile antice, sacerdoții aveau cunoștințe astronomice, agricole dar și medicale. Ei se ocupau cu întocmirea calendarului și stabileau ritualurile. Multe datini au apărut din nevoia de adaptare a omului la schimbările din natură, ca o posibilitate de a intra în armonie cu viața Universului. Perioadele de perturbare sau de reorganizare a cîmpurilor fizice (cosmice, geografice) sînt mai solicitante pentru organism. În aceste zile pot apare modificări de comportament semnificative ceea ce a condus la includerea lor în categorii temporale speciale cum ar fi post sau zile "nefastе" precum și interzicerea în aceste zile a anumitor activități sociale.

În fiecare an Pămîntul descrie o revoluție în jurul Soarelui, fapt ce antrenează în întreaga viață planetară ciclul anotimpurilor, cu toată gama lor de fenomene fizice (meteorologice, geomagnetice, etc.) și biologice.

Încă din secolul V î.e. n., Hipocrat afirma că "toate bolile se ivesc în orice anotimp dar unele apar și se accentuează în anumite anotimpuri". Acum se știe că funcționarea organelor noastre variază în raport cu anotimpul. În acest sens, unele cercetări de biochimie au stabilit osci-

lații circanuale ale unor parametri - volumul plasmatic, concentrația plasmatică a reninei, volumul urinar, excreția urinară de potasiu, calciu, creatinină, adrenalină și noradrenalină - precum și variații sezoniere ale lipidelor serice, ale factorilor de coagulare și un ritm circanual al tensiunii arteriale (G. Y. Nicolau, 1982).

Annual, în jurul datei de 21 martie, are loc echinoxul de primăvară care marchează începutul primăverii astronomice. Zilele devin mai lungi iar nopțile mai scurte. Transformările din natură sînt spectaculoase. Se reia un nou ciclu al vieții. Totul degajă energie, optimism și miraj. Tradiția poporului nostru spune că de pe 17 martie (de la Sf. Alexie) s-a "deschis pămîntul" și au ieșit insectele care pînă atunci au iernat în scorburi, sub coaja copacilor și în adîncul gliei.

Iar de pe 25 martie, cucul, pasărea simbol a primăverii "își deșteagă limba" și va cînta pînă la venirea verii (I. Ghinoiu, 1988).

În jurul echinoxilor, cînd axa dipolului terestru este aproximativ perpendiculară pe direcția de curgere a vîntului solar, pe Pămînt se produc cele mai multe perturbații magnetice (furtuni, subfurtuni) din an. Vremea schimbătoare împreună cu fenomenele activității geomagnetice influențează sănătatea oamenilor. Pentru anotimpurile de tranziție - primăvară și toamnă - sînt caracteristice anumite boli. Astfel, crizele maniaco-depresive sînt mai dese, apar acutizări în unele forme de reumatism și se reactualizează crizele în boala ulcerosă. La care se adaugă

binecunoscuta astenie de primăvară.

În preajma echinoxului, pe 19 martie, biserica catolică serbează ziua Sf. Iosif, patronul bisericii universale. Dar festivitățile aferente echinoxului de primăvară au o tradiție străveche. În Egipt, atunci se serba moartea și învierea zeului Osiris. La Roma, în 22 martie era "ziua sîngelui", cînd avea loc înmormîntarea zeului; pe 25 martie începea marea sărbătoare de primăvară și a zeului Attis; la 24 martie, cînd zeul învia, avea loc un carnaval și sărbătoarea bucuriei "Hilaria". La Atena, la sfîrșitul lunii martie aveau loc "Marile Dionisii" sau Dionisiile urbane care constituiau principala sărbătoare dionisiacă. În India, odată cu intrarea Soarelui în semnul zodiacal al Berbecului începe Anul Nou hindus și odată cu el ritualurile pentru sărbătorirea zeiței abundenței Gouri sau Isani (J. G. Frazer, 1980).

Paștele corespunde ritului fundamental al semiților. Nu este un rit solar întrucît "în toată religia și legislația mozaică nu există nici o urmă de cult al Soarelui (chiar calendarul era selenar)" (M. Sternberg, 1985). Încă înainte de ieșirea din Egipt, la evrei se celebra, în prima zi cu Lună Plină a primăverii, o sărbătoare foarte veche a echinoxului de primăvară. Moise a ales special acest moment atunci cînd a pregătît fuga din Egipt, conferind sărbătorii o nouă semnificație. În calendarul ebraic, Paștele a fost fixat pe 14 Nisan.

Iisus a fost crucificat în ajunul unui sabat (deci într-o vineri) și a înviat în duminica de 17 Nisan - Duminica de Sfintele Paști a creștinilor. În Frigia, Capodocia și Galia, unii creștini celebrău răstignirea lui Hristos la 25 martie, pe cînd "o altă tradiție creștină urmată de Lactanțiu și poate de către biserica din Galia, fixa moartea lui Hristos la 23 și învierea la 25 martie" (J. G. Frazer, 1980). La început, unii creștini serbau Sf. Paști conform cu apostolii Ioan și Filip, adică în aceeași zi cu evreii, nu neapărat duminică. Alții, ascultînd de apostolii Petru și Pavel, serbau

prima duminică după Paștele iudaic. Și, în sfîrșit, creștinii foarte riguroși cu datele istorice, s-au oprit la data de 17 Nisan. Confuzia s-a menținut pînă la sinodul ecumenic de la Niceea, din anul 325, cînd s-a hotărît ca Paștele să fie statornicit în prima duminică de după Luna Plină, începînd cu data de 21 martie. Dacă în calendarul iulian, datele Sf. Paști revin în aceeași succesiune cu o periodicitate de 532 de ani, în calendarul gregorian, în schimb, repetarea zilelor de Paști în aceeași ordine survine abia după 5.700.000 ani! Interval în care, data de 19 aprilie apare cel mai des și anume de 220.400 de ori. (F. Suagher, J. P. Parisot, 1989).

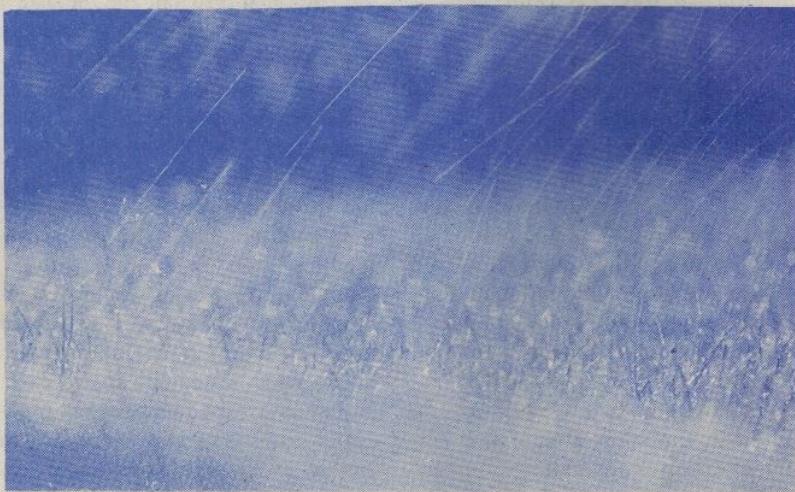
Oricum, ziua de 25 martie își are semnificația ei aparte în calendarul creștin, marcînd Buna Vestire.

Din vechime, ritualurile religioase practicate în perioada traversării punctului nodal al echinoxului de primăvară prevedeau o dietă specială. Astfel, adoratorii zeului Attis nu mînceau pîine în timpul perioadei de doliu iar cultul esoteric al zeului cerea ca pentru inițiere să se bea numai lapte. În iudaism, de Paști sînt de asemenea unele restricții alimentare. La creștini, înainte de Paști se respectă anumite prescripții de post și abstenență, mai severe la ortodocși, la care regimul e strict vegetarian. În același timp are loc și o reculegere psihică ce crează o stare de calm și împăcare. Oare toate aceste măsuri de comporta-

ment, dietă, etc. nu asigură chiar o igienă psihosomatică favorabilă trecerii momentelor de perturbare a factorilor de mediu și adaptării la noile condiții? În acest context ne gîndim că obiceiul consumării unor mîncăruri tradiționale la anumite ocazii are de asemenea un rol sanogen. De exemplu, excesul de grâu și nuci, cu efecte energizante, la ritualuri funerare - sub formă de colivă. Coliva a fost cunoscută și de romani și atestată chiar în protoistoria egeeană (M. Eliade, 1988). La fel, consumarea în ziua de 9 martie, în timpul postului mare a tradiționalilor "mucenici". Despre bobul de grâu se afirmă că este "un adevărat "ou" vegetal" și "conține toate elementele necesare bunei funcționări a organismului nostru" în timp ce nuca este "fructul cel mai caloric", foarte nutritiv, indicat printre altele la vegetarieni (J. Valnet, 1987), deci util celor care postesc mai sever.

Subliniem că în preajma zilei de 9 martie, a celor 40 de mucenici, se petrece și un semnificativ fenomen astronomic: la 7 martie Pămîntul are latitudinea heliografică sudică maximă. În această poziție, el interceptează mai bine decît în apropierea ecuatorului solar fluxul de radiație emis din regiunea petelor de pe Soare.

..."Succesiunea fazelor naturii, pe mica noastră bucată de planetă, ne este în parte cunoscută; dar cine ne va spune în ce curs mai larg intră aceste faze; în ce Ciclu de cauze infinit mai mare se învîrtește micul nostru epiciclu..." (Th. Carlyle).

IN MEMORIAM.....

ERIK IGENBERGS (1907 - 1990)

Anul trecut și-a încheiat existența pămîntească unul din marii promotori ai psihotronicii europene: dr. Erik Igenbergs, pe care o parte din noi am avut onorantul privilegiu de a-l cunoaște cu 14 ani în urmă, cu ocazia Conferinței Internaționale de Acupunctură de la București. În acele zile din 1977, sala de conferințe a hotelului "Parc" din capitală devenise neîncăpătoare pentru cei ce veniseră să asiste la comunicările, și mai ales la demonstrațiile legate de utilizarea tehnicilor electronografice în investigarea fenomenului viu. Dr. Erik Igenbergs aducea atunci experiența sa în efectuarea de fotografii tip Kirlian în propriul laborator - lucru cu care nu se puteau lăuda mulți dintre participanții la Conferință! Această experiență s-a îmbogățit considerabil în anii ce au urmat (nu în ultimul rînd și prin dotarea laboratorului său cu echipament video profesional dintre cele mai moderne).

Personalitate multilaterală, dr. Erik Igenbergs impunea și prin deschiderea sa spirituală; un orizont cultural deosebit și în aceeași măsură interesant prin afilierea sa la două tipuri de culturi, remarcabile fiecare prin profunzimea lor: cea germanică și cea slavă, pe care le-a cunoscut direct de-a lungul întregii sale vieți.

Născut la 16 noiembrie 1907 în orașul Vitegra de lângă lacul Onega, la cca. 400 km de St. Petersburg, în nordul Rusiei Europene, ca fiu al administratorului fluviului Svir (ce lega între ele lacurile Ladoga și Onega), într-o familie de germani originari din țările baltice, deosebit de apreciați de autoritățile imperiale ruse, pentru profesionalismul lor. La sfîrșitul lui 1917, familia sa se reîntorcea la Riga, în vechea patrie, devenită acum tînăra Republică Letonia. Aici își desăvîrșește studiile universitare economice și lucrează în serviciul diplomatic pe lângă legațiile letone dintr-o serie de capitale europene, printre care și... Bucureștiul! În 1937 își dă doctoratul în științele economice la Praga (la Politehnica germană din acest oraș). Cu patru ani mai tîrziu s-a repatriat în Germania, unde a trăit pînă la sfîrșitul vieții. Interesul său pentru Energia Umană datează încă din

perioada doctoraturii de la Praga (Teza sa "Economia și Morala") sugerează prin titlu aria aproape autentică a limanurilor pe care le cercetează. Cercetările sale experimentale nu au rămas fără un suport teoretic; lucrarea "Transzendenz und menschliche Energie" - "Transcendența și energia umană" apărută în propria editură de la München, în 1972, este o încercare de a explica într-un limbaj accesibil, dar de o deosebită savoare intelectuală, fenomenele paranormale cele mai diferite, punîndu-le în legătură și cu fenomene specifice pe plan socio-cultural. A urmat în 1981 o altă lucrare interesantă: "Die Kraft des Denkens" ("Puterea gîndirii"), în care ideile primei cărți erau continuate, sprijinindu-se și pe un material experimental mult îmbogățit.

A fost ales membru al Prezidiului Asociației Internaționale de Cercetări Psihotronice (IAPR); din păcate starea sănătății sale nu-i mai permite să participe la ultimele conferințe internaționale de psihotronică. În corespondența prin care ne dezvăluia bucuriile și izbînzile muncii sale, ne ținea la curent cu prezența lui la unele manifestări științifice unde era invitat (Congresul mondial de psihiatrie dinamică, sau cel de terapii derivate din yoga și practicile extrem-orientale), sau cu brevetele ce-i erau acordate pentru diferite perfecționări aduse aparatului sale electronografice. Să amintim în încheiere un fragment semnificativ pentru modul său de gîndire, dintr-o comunicare legată de problematica psihicului:

... "Există aici posibilitatea de a pune capăt veșnicei dispute între materialişti și idealişti, printr-un compromis. Materialiştii vor trebui să admită că "psihicul" nu are natură corpusculară și nu este dezintegrabil; idealiştii vor trebui să admită că psihicul este condiționat în spațiu și timp. Totul va tinde către aceea că va trebui căutată o sursă, o determinantă cauzală a psihicului. Ca ipoteză aș dori să amintesc că eu îmi imaginez o instanță intermediară situată între psihicul uman și Super-Puterea divină, o instanță pe care învățătura creștină o numește "Spirit" și pe care filosofi din Extremul-Orient o traduc în limba engleză prin "Mind". În orice caz, nu aș dori ca prin cercetările mele să distrug, ci să construiesc; iar aceasta este posibil numai în măsura în care admitem că alte dimensiuni, dincolo de existența noastră de pe acest pămînt sunt dimensiuni divine".

Al. Timošenko

UN DETECTIV PSIHOTRONIC

GÉRARD CROISSET

Abordînd ființa biologică umană și în zona ei transindividuală – datele sociospirituale – psihotronica încearcă să descifreze fenomene a căror dimensiune iese cu totul de sub legile biologiei și psihologiei cunoscute în prezent. Asigurînd în mod cert o reală dilatare a perspectivei cunoașterii științifice, a finalității devenirii insului prin studierea resurselor universale din interiorul nostru în domenii ca autoscopia – posibilitatea de a vedea în propriul tău corp, criptestezia – vederea extrasenzorială (scrisori închise), diapsia – citirea gândurilor, etc era firesc și necesar ca această știință a relațiilor dintre conștient, inconștient, energie și materie să-și propună o demarare și în criminalistică, în "abisul psihismelor" unor detectivi parapsihologici. În aceeași măsură cu vindecările miraculoase produse de unii "telurgici" (senzitivi ce-și pot impune forța psihică asupra materiei – Sudre) în consecință capabili să "evidențeze puterile spiritului asupra materiei" – Myers ori cu acei semeni ai noștri cărora le este la îndemînă telekinezia (puterea de a de-

plasa, ridica sau transporta obiecte materiale numai prin forțe psihice) și detectivii psihitronici se lansează în afirmarea acestei științe. Începutul l-a făcut Gérard Croiset prin deceniul al șaselea al acestui secol. Puterea acestui farmacist pensionar de a descoperi criminali, de a-i vedea la mii de kilometri distanță, fie după comiterea crimelor, fie la intervale mari de timp, pînă la o jumătate de secol, a stîrnit un val de nepotolită curiozitate în toate mediile societății europene. Într-o seară o fetiță dintr-o localitate din apropierea Utrechtului – unul dintre cele patru mari orașe ale Țării de Jos își sărbătorea împlinirea vârstei de 14 ani, în aura de bucurii și mulțumiri a părinților și prietenilor. În amurg, către sfîrșitul festinului, fetița e cuprinsă de teamă că tortul ce urma să fie servit era mult prea mic față de numărul mare de oaspeți. Copila ia banii necesari și apoi părăsește cu discreție comesenii. Încalecă o bicicletă și se îndreaptă spre cofetăria cea mai apropiată, după colțul primei străzi, pentru a lipsi cît mai puțin din mijlocul invitațiilor astfel

ca aceștia să nu observe absența ei. Ajunge în cîteva minute. Pune ochii pe un tort mare de ciocolată frumos ornamentat și perfect rotund. Aidoma unui cerc în care tîlcurile vieții se încurcă și se pierd. Aidoma unei vetre în care focul se stinge pentru totdeauna. Plătește tortul și cu el bine ambalat urcă pe velociped. Pleacă gonind spre casă. La numai cîteva zeci de metri înainte de a intra în curte, la colțul străzii, din întuneric, un necunoscut o lovește cu un ciocan în cap cu diabolică putere. Fetița cade, într-o fracțiune de secundă. Clipa aceea ia dimensiunea veșniciei. Copila e imobilă, fără urme de viață. Tortul a fost proiectat departe de corpul ei inundat de sînge. Nu mai are acel contur rotund. E o plămădire înformă. Un martor tăcut, nedefinit, al unui destin devenit nondestin. A unor nevinovate vise înghețate înainte de a fi visate. Trupul firav zăcea lipit de caldarîmul însîngerat. Ne-ființa se fixase pentru eternitate în ochii ei azurii.

Investigațiile poliției au durat zile și luni în șir. În van. Nici un indiciu. Nici un semn dător de speranțe. Făptașul dispăruse definitiv.

Ca o fantomă venită din altă lume. Nu s-a stabilit decât dimensiunea ciocanului. Au fost cercetate toate magazinele de obiecte de uz casnic și împlănesc. O singură prăvălioară vînduse un ciocan de 400 de grame dar vînzătorul nu-și mai amintea nici una din trăsăturile faței cumpărătorului. Nici măcar nu mai știa dacă fusese blond ori brunet. În lipsa totală a probelor, dosarul a fost clasat. Și ar fi rămas poate pentru totdeauna așa, dacă nu ar fi apărut farmacistul pensionar Gérard Croiset care într-o atitudine mentală scotea din oglinzile sale launtrice cele mai mici amănunte despre criminalul căutat. El a furnizat inspectorului de poliție ce închisese cazul vîrsta asasinului, culoarea feței, îmbrăcămintea actuală, locul exact în care se afla în acel moment, semnul pe care îl avea la urechea stîngă etc.

Invadat de atîtea date, polițistul judiciar a crezut că Gérard e unul dintre complici. Drept urmare, l-a reținut o noapte întreagă, și poate că ar fi rămas zile și săptămîni în beciurile poliției dacă nu ar fi făcut pe loc în fața chestorilor o demonstrație de clairvoyance, de vedere dublă, la distanțe de sute de kilometri, verificată telefonic aproape simultan cu experiența.

De atunci Gérard Croiset a devenit un colaborator apropiat al poliției și Interpo-

lului, ajutorul lor activ și eficient în descoperirea criminalilor. Psihismul său neobișnuit, puterea de a vedea în timp și în spațiu, fără limite, l-au ajutat să "zărească" asasini ascunși și în îndepărtata Brazilie. Numele lui a fost pomenit deseori la Congresul de parapsihologie de la Moscova din 1967 alături de al profetului dormind Edgar Cayce, Ted Serios, fixătorul de imagini pe peliculă fără aparat de fotografiat, Jane Dixon clarvăzătoarea din Washington, etc. O arie de mare interes a cunoscut colaborarea lui G. Croiset cu prof. W. TENHAEFF de la catedra de parapsihologie a universității din UTRECHT, care l-a folosit mult timp ca subiect pentru experimentările și studiile sale în domeniul psihometriei radieșteziei mentale și criptesteziei. Din punct de vedere psihotronic, calitățile acestui "detectiv" ciudat se numesc clarviziuni, vedere dublă sau a doua vedere. Mecanismele ce asigură această fantastică "transpunere a simțurilor" nu sînt elucidate. Ele aparțin fenomenelor Psi a căror producere este acceptată în prezent ca avînd o bază ondulatorie, ceea ce aduce în discuție fenomenul de "rezonanță". Dar modul exact în care inconștientul "clarvăzătorului" primește informații de la inconștientul "consultantului" și cum primul le

predă conștientului ce le "transcrie" verbal rămîne deocamdată o bravare a misterelor vieții. În termenii fizicii moderne rezonanța a fost definită drept trecerea amplitudinii unei vibrații printr-un maximum atunci cînd vibrația excitatoare este egală cu frecvența proprie a oscilatorului. Se știe că un pahar de sticlă se poate sparge cînd se cîntă la vioară în apropierea lui dacă una din notele partiturii cîntate are aceeași frecvență cu frecvența sa proprie. Cum poate acționa rezonanța în cadrul organismului uman? Cum pot fi dizlocate unde care să poarte cu ele informații spre alte organisme? Dar iată că în structura celulară a fiecărui organ, medicina contemporană a găsit structuri cristaline, deci cu formă geometrică determinată. Ba mai mult, cristalele fiind anisotrope înseamnă că proprietățile lor fizice variază în funcție de direcție. Dobîndim astfel un alt "univers", cel al polarizației unde, vrînd-nevrînd, trebuie să amintim de planuri de simetrie, de raze incidente și raze reflectate. Probabil că în acest "labirint", detectivul parapsihologic, prin inconștientul său, "cere informații" de la "consultant" și le primește prin reflectarea lor în structura sa cristalină.

(Va urma)

C. POCȘOREANU

INVESTIGAȚII ȘI MASURATORI BIOFIZICE ALE BIOCIIMPULUI UMAN

Cpt.cursă lungă Claudiu Dumitriu

În urma unor experiențe și măsurători efectuate (menționăm tehnicile electronografice), s-a constatat că toate sistemele vii (animale, vegetale, umane) sînt înconjurate de un anumit spațiu în care ele își extind unele influențe și unele funcții. Acest spațiu are volum, funcții și caracteristici, proprii fiecărui individ, vîrstă, sex, perioadă a zilei, anotimp, activități umane, etc., denumit biocîmp.

Utilizînd mijloace (indicatori) și metode biofizice de cercetare, s-au putut determina mărimea, zonele caracteristici, funcțiile și parametrii caracteristici biocîmpului fiecărui sistem viu. La om s-au găsit patru zone principale în cadrul biocîmpului, care îndeplinesc funcții caracteristice recepție (R), emisie (E), protecție (P) și supraveghere (S) - arătate în fig.1-de mărime și forme ale căror variații pot fi normale sau determinate volitional. În urma acestor cercetări s-a constatat că biocîmpul tuturor sistemelor vii este caracteristic ca mărime, funcții, etc., gradului de complexitate al sistemului viu pe scara evoluției lor. Astfel, măsurînd acești parametri ai unui sistem viu, i se pot aprecia gradul de complexitate și locul pe scara evolutivă, fără a avea date anterioare despre acest sistem viu. Mărimea biocîmpului caracteristic sistemului viu, este variabil în cadrul unor limite, în funcție de diferiți factori: starea lui de oboseală, sănătate, momentul zilei, activitatea în care este implicat, etc. La fœtus lipsește în primele luni dezvoltîndu-se mai tîrziu.

Sînt semnificative valorile rapoartelor dintre:

a- Mărimea totală a biocîmpului pe aceea a sistemului viu
- (BC)
b- Mărimea biocîmpului (sau zonei) la un moment dat, aferentă maximului energetic - mărimea cronobiocîmpului - CBC.

c- mărimea zonei biocîmpului pe mărimea sistemului viu
- Z/SV.

Mărimile se iau în unități de măsură liniare, de suprafață sau volum. Valorile obținute într-un anumit moment și variația lor în funcție de diferiți factori, sînt caracteristice sistemului viu.

Creșterea mărimii biocîmpului și/sau a unora din zonele sale este pozitivă, iar factorii determinanți sînt favorabili și invers...

Biocîmpul este un produs al sistemului viu (cu structurile sale conform teoriei biostructurale a acad. Eugen Macovschi) pe care-l înfășoară, constituind o extindere informațional-energetică a acestuia, cu rol de interfață, către medii înconjurătoare, în afara controlului rațional uman (numai la om). Unii parametri ai biocîmpului pot fi totuși influențați prin antrenament.

Cînd mărimea variației capacității energetice a sistemului și structurilor sale vii depășește, un anumit timp, anumite limite individuale (rezistența structurii), atunci apar modificări funcționale, apoi modificări structurale. Aceste limite individuale de variație a mărimii biocîmpului zonelor sale se stabilesc determinînd parametrii de la pct. a, b, c, d de mai sus, maximi și minimi permiși, ca în tabelul nr. 1. Timpul de acțiune al factorilor

pozitivi sau negativi, responsabili de urcarea sau coborîrea nivelului energetic al structurilor sistemului viu peste (sau sub) diferite limite personale, poate fi stabilit, determinîndu-se astfel o scală personală a acestor variații a parametrilor biocîmpului în timp, semnificînd biograma stării structurilor sistemului viu. Această biogramă se poate întocmi pentru toată viața, de la concepție pînă la moarte și după ea, pe perioade caracteristice (marcate prin vîrstă) și pentru fiecare perioadă a vieții, caracterizată printr-o variație mică a biocîmpului.

De exemplu în fig. 1, pentru un bărbat sănătos, normal în vîrstă de 35 de ani, ale cărui limite exterioare ale zonelor biocîmpului s-au măsurat: a-Zona R=247 cm b-Zona E=192 cm c-Zona P=98 cm d-Zona S=43 cm aferente perioadei de vîrstă 32-39 ani, căruia i se măsoară într-o seară zonele astfel: R=235 cm E=183 cm P=95 cm și S=38 cm, parametrii menționați (a,b,c,d) vor fi în acest exemplu fictiv:

Din analiza comparativă a valorilor măsurate cu acelea normate din tabelul nr.1, se constată că la data măsurării bioenergetice, parametrii în special variația cronobiozonelor-semnifică o stare de oboseală mică, care a afectat mai mult zona de supraveghere (+) a organismului-S-ale cărei funcțiuni sînt deficitare puțin, ceea ce va conduce după un timp la modificări structurale. În cazul de față sînt necesare măsuri de refacere a potențialelor energetice. Variațiile normale ale dimensiunilor zonelor biocîmpului sînt acelea la care organismul, sistemul viu, nu va fi afectat funcțional sau structural. În urma efectuării unui mare număr de măsurători, în diferite condiții, pentru diferite stări energetice, s-a constatat că:

A- Mărimea cronobiovariațiilor exprimă starea de sănătate, potențialul energetic, capacitatea de efort, rezistivitatea și longevitatea existențială a sistemului viu în totalitate și a fiecărei structuri în parte.

B- Sensul (semnul) cronobiovariațiilor succesive semnifică evoluția (involuția) stării sistemului viu în totalitate sau în parte.

C- Mărimea ritmului cronobiovariațiilor-ca diferență între două cronobiovariații succesive de același fel-determină de asemenea timpul care va trece pînă cînd sistemul viu va ajunge la anumite stări caracterizate prin diverse mărimi ale cronobiovariațiilor predeterminate, în cazul păstrării condițiilor de existență pentru sistemul viu.

D- În cazul variațiilor condițiilor de existență ale sistemului viu, se determină sensul și ritmul cronobiovariațiilor cu ajutorul factorilor de influență a noilor condiții de existență, predeterminați pe bază de experiențe și măsurători, stabilindu-se astfel timpul de evoluție (involuție) pînă cînd sistemul va ajunge la anumite stări, modelarea matematică și programarea adecvată ușurînd rezolvarea.

E- Organele, zonele corpului uman au o matrice energetică proprie cu parametri proprii în cadrul biocîmpului uman (fig.1 zonele 1,2,3,4,5,6,7), care exprimă starea, la care se aplică de asemenea cele arătate anterior pentru întregul sistem viu. Adică, sistemul viu este guvernat și poate fi analizat după aceleași reguli ca fiecare parte a sa-unicitatea sistemelor vii privind astfel și părțile lor. În afara perturbărilor de biocîmp normale din fig.1, corpul uman sănătos, normal nu mai are alte perturbări; în caz că se sesizează, acestea au drept cauză afecțiuni de natură patogenă, care încep prin perturbări energetice la nivelul matricei energetice a zonei sau organului în cauză. Analizînd cele de mai sus, se observă că utilizînd acest aparat teoretic și măsurătorile biofizice concrete, asupra unei structuri, determinările stărilor acestuia pentru trecut, prezent sau viitor capătă o bază concretă. Aceasta fiind în cazul cînd structura vie a murit clinic, întrucît o

Tabel nr.1

Nr.	Mărimea rapoartelor	Notăție (Simbol)	Intre 32-39 ani (NORME)	Măsurate la		
			Normală	Oboseală	Modificări	data
			dela:			funcționale seara
0	1	2	3	4	5	6
1	Biocîmp-sistem viu(m ²)	BC _{SV}	45-44	41	38	42
2	Cronobiocîmp(variația)	VBC	0,97-1,02	0,90	0,81	0,95
	Cronobiozona R-Recepție	VR	"	"	"	"
	Cronobiozona E-Emisie	VE	"	"	"	"
	Cronobiozona P-Protecție	VP	2	"	"	"
	Cronobiozona S-Supraveghere	VS	"	"	"	0,89(+)
3	Zonă-biocîmp	R/BC	0,97-1,02	0,90	0,78	1,00
		E/BC	0,74-0,82	0,69	0,60	0,78
		P/BC	0,37-0,40	0,35	0,30	0,40
		S/BC	0,16-0,18	0,15	0,13	0,16
4	Zonă-sistem viu	R/SV	11,4-11,8	10,7	9,21	11,2
		E/SV	8,45-8,89	7,9	6,82	8,71
		P/SV	4,38-4,62	4,15	3,54	4,52
		S/SV	1,89-1,99	1,76	1,53	1,81

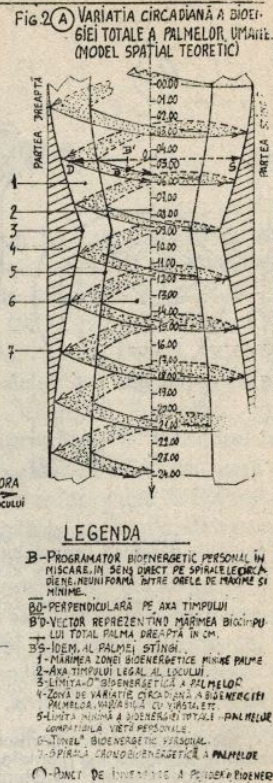
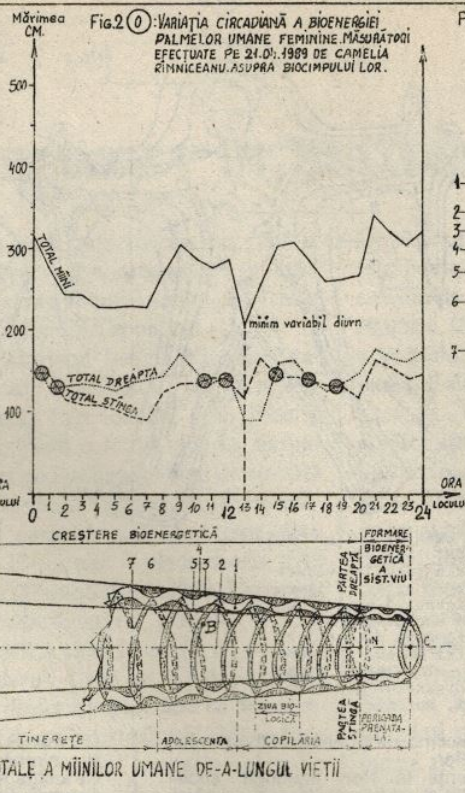
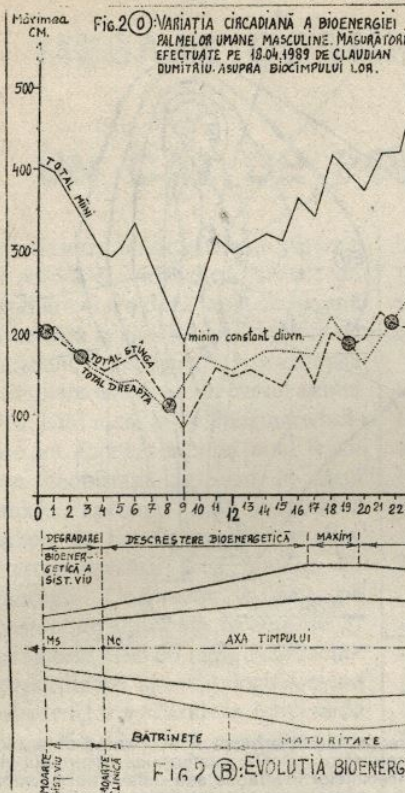

Fig.2 (B) EVOLUTIA BIOENERGIEI TOTALE A MÎINILOR UMANE DE-A-LUNGUL VIETII

astfel de stare este caracteristică în timp prin anumite mărimi descrescînde ale valorilor din tabelul nr. 1, tot astfel cum perioada de gestație este caracterizată pentru foetus de alte mărimi ale acestora.

F. Factorii care influențează un sistem viu pot fi:

- 1) Pozitivi, favorabili, dacă diferența CBV succesive (cu și fără influența lor) este pozitivă, adică dacă factorul energizează în limitele permise sistemul viu.
- 2) Negativi, nefavorabili-dacă diferența CBV succesive este negativă.
- 3) Neutri, indiferenți-dacă diferența CBV succesive este zero.

În cazul cînd factorul este un alt sistem viu, între cele două sisteme se stabilesc relații de:

- 1.1. Compatibilitate biologică-diferența CBV pozitivă (similar consonanței).
- 1.2. Incompatibilitate biologică-diferența CBV negativă (similar disonanței).
- 1.3. Indiferență biologică-diferența CBV zero.

Interacțiunea dintre sistemele vii de mai sus se evidențiază și măsoară cu indicatorii radiestezici cunoscuți. Cazurile de la punctele 1.1., 1.2. și 1.3. pot fi unilaterale, bilaterale sau multilaterale, după cum este manifestată, resimțită și măsurată caracteristică de mai sus de către una, ambele sau mai multe persoane (sisteme vii). Din alt punct de vedere, incompatibilitatea biologică este un factor al existenței structurilor vii negativ, nociv, stresant, micșorînd potențialul energetic al acestora, iar compatibilitatea biologică este un factor pozitiv, favorabil, întrucît mărește potențialul energetic, capacitatea de efort, și rezistența structurilor vii implicate.

G- Numeroase experiențe au stabilit că suprafețele structurilor nevii sînt receptive la stările energetice ale sistemelor vii astfel:

1. Pozitiv-cînd CBV succesive au diferența pozitivă, ca și cînd suprafețele structurilor nevii se încarcă cu bioenergia suplimentară în special, a biocimpurilor care le ating (cu VBC mai mare ca 1).
2. Negativ-cînd la CBV succesive diferența lor este negativă, cînd la suprafața structurilor nevii atînge de biocimp apar deficite energetice față de starea normală (la atingerea lor de biocimpuri cu VBC mai mic ca 1).
3. Neinfluențate-cînd structurile nevii sînt atînge de biocimpuri cu CBV = 1.

H- S-a considerat că se produce și inversul fenomenului de la pct. G de mai sus, adică și structurile nevii acționează asupra sistemelor vii, în același mod ca și acesta, fapt ce explică influențele pozitive sau negative resimțite și observate de altfel pe care le au anumite locuri, case, etc., asupra sistemelor vii

precum și unele tehnici de "ștergere", anihilare a radiațiilor telurice negative implementate, sau a efectelor lor.

Fenomenele de la punctele G și H nu sînt întîmplătoare, nici deosebite întrucît în universul nostru și la alte scări, este cunoscută de mult tendința entropică, constatată și în acest domeniu.

Din acest punct de vedere, structura nevii în sens absolut, este aceeași care nu are bioenergie. Se poate spune că prin contactul temporar cu sistemele vii- în special cu acelea supraenergetizate-acelea nevii capătă temporar puțină viață, proprietăți deosebite, care din experiențe, observații făcute, își manifestă prezența. În lumina celor arătate pînă acum, se poate propune următoarea definiție a biocimpului: spațiul care înfășoară orice sistem viu în mod permanent, sau structurile nevii în mod temporar (și numai după ce acestea au fost în contact cu biocimpul unui sistem viu) și în care sistemul viu influențator își extinde și manifestă prezența și unele funcții, activități, proprietăți, caracteristici, variabile în funcție de diferiți factori de influență reciproc existenți în mediul de manifestare.

Considerînd că variația bioenergiei mîinilor umane (biocimpului) este semnificativă pentru bioenergia sistemului viu și a părților sale, din fig.1 și din analiza diagramei din fig.2 a,2 b și 2 c, bazate pe măsurătorile ore și altele efectuate la număr de bărbați și femei, se constată:

1- Mărimea biocimpului total al palmelor variază diferit la bărbați și femei astfel:

1.1- Bărbații au mai puține maxime și minime bioenergetice diurne decît femeile (cu 1-2), normal avînd cca 7 maxime și 6 minime/zi.

1.2- Variațiile bioenergetice normale diurne (dintre maxime și minime) la bărbați sînt mai mari decît la femei, astfel: la bărbați ajung la cca 52% din valoarea maximă iar la femei la cca 38% din valoarea maximă, iar în valoarea absolută la femei sînt de cca 3 ori mai mici.

1.3- La bărbații dreptaci, bioenergia totală existentă (vi-goarea) la mîna dreaptă este mai mare decît la stînga circa 35% din timp, iar la femei cca 60% din timp.

2- Numărul de inversiuni a bioenergiei maxime între mîna dreaptă și mîna stîngă este mai mare la femei decît la bărbați în stare normală cu cca:

1. La femeile dreptace de 6 ori/zi mîna dreaptă are mai multă energie decît mîna stîngă, iar la bărbații dreptaci de 5 ori/zi.

3- Creșterea stării de oboseală este caracterizată prin:

3.1- Mărirea numărului de inversiuni a bioenergiei mai mari între mîinile dreaptă și stîngă pe unitatea de timp (peste 9/zi la bărbați și 12/zi la femei indică surmenaj puternic; epuizare).

MESAJE COSMICE

UN CAZ DE POLTERGEIST IN BULGARIA

Printre fenomenele ce stîrnesc nu numai o avalanșă de semne de întrebare ci și o doză reală de spaimă se numără în special cele definite cu termenul poltergeist. O asemenea întîmplare a avut loc în cursul anului 1989, cînd mediile de informare bulgare au acordat atenție unui fenomen neobișnuit petrecut în satul Dibici, aproape de localitatea Șumen, în nord-estul țării vecine. Liniștea așezării și a familiei lui Gheorghe Ceaprazov a fost pe neașteptate tulburată în ziua de 27 decembrie 1988 de niște evenimente extraordinare, aparent ilogice, avînd în centrul lor pe Teodora, fetița sa de 13 ani. Fiind în vizită cu soția la prieteni, Ceaprazov este alertat de vecinii, săi sosiți în fugă, care strigau: "Vino repede acasă, se petrece ceva înspăimîntător!" Întors în mare grabă, el găsește în fața locuinței sale o mulțime de săteni, printre care și pe Teodora, care priveau aiuriți cum "casa tremura și se scutura, ca și cum ar fi fost cutremur de pămînt. Se auzeau zgomote din interior, de obiecte care se spărgeau". Întîmplarea se repetă la 4 ianuarie 1989 și, periodic, pînă la 16 ianuarie, cînd Teodora pleacă în tabără de iarnă. Cu aceasta, lucrurile revin la normal în satul Dibici. Începînd însă cu 27 ianuarie, cînd fetița revine din vacanță, fenomenele stranii se reiau cu mare frecvență pînă la 4 februarie: scaunele din casă cădeau fără să le atingă cineva, farfuriile sau obiecte de veselă se mișcau singure, odată chiar și frigiderul deplasîndu-se fără ajutorul nimănui. Sigur că așa ceva nu se mai întîmplase la Dibici, dar astfel de fenomene au fost consemnate de nenumărate ori în istorie sub diferite denumiri (spirite zgomotoase, case bîntuite și, cel mai adesea, poltergeist). Gama de manifestări este mult mai largă, de la mișcarea obiectelor în spațiu fără intervenția observa-

bilă a unei forțe exterioare, pînă la producerea unor zgomote în lipsa unei surse identificabile, sau chiar auto-incendieri spontane.

Ziaristul bulgar Nicolas Kraštev, care a realizat un amplu reportaj de la fața locului, ne-o descrie astfel: "Este o fetiță blondă, simpatcă, are o inteligență bine dezvoltată pentru vîrsta ei, cu gusturi și preferințe caracteristice tinerelor fete între 13-15 ani: îi place moda, este "moartă" după Michael Jackson, colecționează mărci poștale și este membră a unei formații de dansuri populare". Ceea ce a legat-o oarecum direct de producerea fenomenelor descrise este faptul că Teodora afirmă că putea contacta telepatic entități extraterestre și, cel mai adesea, în aceste momente, se observau fenomene de poltergeist. Bineînțeles că reporterului bulgar nu-i putea scăpa declarația fetei referitoare la aceste "întîlniri".

Situația s-a deteriorat după 10 aprilie 1989, cînd Teodora a început să aibă sporadic niște crize ciudate, care i-au îngrijorat pe părinți. Apelînd la ghicitorii și vindecătorii cunoscuți în regiune, ba chiar și la celebra clarvăzătoare Vanga Dimitrova, nu au rezolvat nimic. Și atunci s-au adresat medicilor, Teodora fiind internată la Clinica de Psihiatrie din Șumen, unde a fost supusă unor investigații amănunțite. Medicul șef al acestei clinici, doctor K. Petrov, declară:

"Ea este realmente normală sub toate aspectele... Teodora e perfect sănătoasă ca spirit și are reacții normale".

Revenind acasă, Teodora e considerată de părinți "aleasa familiei", fiind înconjurată cu multă atenție.

Directorul școlii, Ivan Karakalev, martor la unele crize ale fetei, este convins că ea nu simulează.

După cum au putut vedea și acei telespectatori români care vizionau emisiunile vecinilor noștri (22 octombrie 1989), pentru studierea fenomenelor de la Dibici, pe lîngă oamenii de știință bulgari, a fost invitat și Valentin Fomenko, cercetător principal la Institutul de Studii Spațiale din Moscova, care de peste 30 de ani se ocupă de fenomene ce nu-și găsesc explicația. El a petrecut cu colegii săi bulgari un timp în casa Teodorei, în prezența ei și a familiei sale, perioadă în care nu s-au înregistrat deplasări de obiecte. În schimb, au fost auzite și zgomote ciudate și imprimate de cercetătorii prezenți pe un casetofon (zgomote auzite și de noi în emisiunea "Dobro utro" menționată). Cu toate cercetările efectuate - atunci, la fața locului - nu au putut fi depistate sursele acelor zgomote.

Referindu-se la tot ce s-a petrecut la Dibici, cercetătorul V. Fomenko a declarat:

"Ceea ce se petrece în acest sat are o expresie relativ modestă. Au fost doar 10 manifestări de tip poltergeist din cele peste 280 de tipuri înregistrate în lume pînă în prezent. Fetița este fără îndoială un "contactor" (adică o persoană capabilă să stabilească un contact cu o civilizație ipotetică extraterestră)".

Cercetările în acest caz continuă așa cum s-a stabilit și printr-un protocol de colaborare între specialiștii bulgari și cei sovietici.

Deși se poate presupune cu mare probabilitate catalizatorul acestor fenomene telekinetice ca fiind chiar fetița Teodora, nu avem deocamdată date mai precise privind investigarea acesteia.

Gabriel CONSTANTINESCU
Valeriu NICULESCU

BIORITMICA SI RADIESTEZIE

Variatia diurna a semnalului radiesteziic

dr. Irina Predeanu

Detectarea unor surse subterane de apă, identificarea unor falii active sau punerea în evidență a altor "stresuri" tectonice se poate face cu metoda prospecției biogeofizice. Instrumentul de lucru folosit în acest caz este indicatorul radiesteziic. De la nuiua de alun a fîntînilor pînă la tipurile modernizate a indicatoarelor în formă de L. Semnalul biogeofizic, concretizat prin mișcarea la un moment dat a indicatorului, se manifestă la o anumită distanță de sursa bioperturbantă. Pentru anumiți operatori, această distanță se modifică în decursul zilei, în funcție de ora locală.

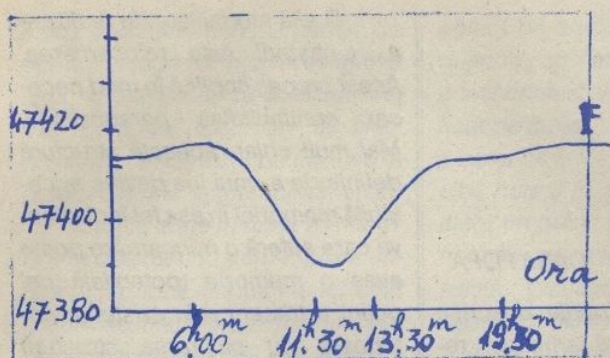
Distanța dintre locul unde începe semnalul și mijlocul sursei a fost notată cu "d". Din numeroase cercetări de teren, s-a determinat variația acestui "d" în decursul unei zile și s-au precizat intervalele utilizabile "în care pot fi realizate măsurători biogeofizice corelabile între ele și care reprezintă timpul optim diurn pentru executarea măsurătorilor biogeofizice de teren" (Dan Svoronos, 1981). Experiența de teren și interpretarea teoretică a rezultatelor, au permis autorului deducția că nu este posibilă înregistrarea unui semnal în afara unei cauze externe "care modulează, în amplitudine, frecvență și în fază, informația biogeofizică primară avînd la origine variația stresului tectonic curent". Cauza externă este considerată a fi radiația solară și perturbațiile meteorologice.

Pe de altă parte, o seamă de experimente și observații au arătat că operatorii posedă o certă percepție fiziologică a anomaliilor ma-

gnetice. Operatorii sensibili au detectat anomalii de 20-30 nT (nanoTesla) în proporție de 100%. (nano = 10^{-9} , Tesla unitate de măsură a unui flux magnetic). În schimb, la anomalii mai mari de 500-600 nT semnalul devine mai slab, sensibilitatea operatorilor prezentînd un efect de saturație. S-a dedus astfel că suportul semnalului ar fi modularea cîmpului magnetic total existent, pentru detectarea cu bagheta a unei eterogeneități magnetice fiind necesar ca una din componentele ariei perturbatoare să fie în direcția cîmpului terestru iar intensitatea ei să atingă cel puțin 10 nT (Y. Rocard, 1981).

Cîmpul magnetic terestru are însă o variație periodică, cu caracter regulat, considerată fenomenul cel mai important din punctul de vedere al corecțiilor magnetice care sînt necesare în lucrările de prospecțiuni magnetometrice. Este vorba despre variația magnetică solară diurnă S (compusă din variația calmă S_q și variația de perturbație S_D). Variația diurnă solară calmă este efectul mișcărilor de mare solară și termice ale atmosferei și ionosferei.

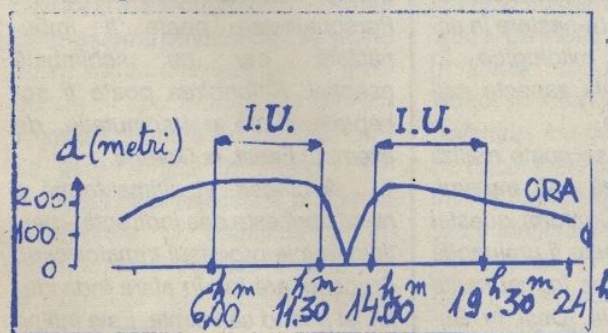
Plasma ionosferică în mișcare induce un curent global sub forma unui vîrtej de curenți, centrați în fiecare emisferă în jurul latitudinii magnetice de 30° , lîngă meridianul de amiază al locului. În emisfera nordică, curenții se rotesc în jurul acestui centru (numit focar S_q) în direcție opusă acelor de ceasornic. În înregistrările geomagnetice, o variație S_q tipică la latitudini medii este de circa 20 nT. În

perioadele de activitate solară crescută crește și amplitudinea variației S.

Măsurătorile efectuate la Observatorul Geofizic Surlari, în perioada activă din punct de vedere solar și geomagnetic a anului 1980, au indicat valori de 35–38 nT pentru variația diurnă solară din timpul verii (A. Soare et al., 1983). Minimul principal al câmpului geomagnetic total (componenta F) este situat în jurul orei 12 timp local (în timpul verii, minimul apare mai devreme, la aproximativ ora 11 și jumătate).

În figura 1 este reprezentată variația diurnă a componentei F a câmpului geomagnetic, în anul 1980, la Observatorul Geofizic Surlari iar figura 2 relevă graficul variației diurne a parametrului biogeofizic "d" pe teri-

toriul țării noastre, cu indicarea intervalelor I.U. utilizabile în detecția biogeofizică.

O altă variație diurnă a fost remarcată în pulsațiile geomagnetice înregistrate la sol. Studii statistice ale caracteristicilor de polarizare ale acestora au stabilit că rotația elipsei de polarizare orizontală a variațiilor magne-

tice cvasi-monocromatice (cu frecvențe de circa 5 mHz) are un sens preferențial înainte de amiaza locală și alt sens după amiază. La latitudini mai mici de 60° unda de polarizare a pulsațiilor de lungă perioadă (perioade mai mari sau egale cu 100 secunde) tinde să fie spre stînga (vectorul de perturbație transversal se rotește în sens invers acelor de ceasornic, privind în lungul liniei de câmp) în orele de dimineață, înainte de prînzul local și spre dreapta după amiaza, pînă la aproximativ ora 21 timp local.

Concluziile corepunzătoare datelor expuse anterior pot fi următoarele:

1. Scăderea rapidă a parametrului "d" în decursul unei zile, pînă la anularea lui de la ora 12 și jumătate (timp local), are loc în intervalul de timp învecinat minimului principal al variației diurne a câmpului geomagnetic, în apropierea momentului de timp cînd se schimbă semnul variației câmpului geomagnetic precum și sensul de rotație al elipsei de polarizare a pulsațiilor geomagnetice cu perioadă egală sau mai mare de 100 secunde.

2. Cauza externă care modulează informația emisă de sursa tectonică și receptată de operator are probabil o componentă magnetică, în intervalele de timp de "reorganizare" a câmpului magnetic terestru modularea semnalului fiind perturbată. Menționăm și faptul că sub ecuatorul magnetic (unde componenta verticală a câmpului geomagnetic se anulează) nu s-a putut practica detecția biogeofizică: operatorii europeni și-au pierdut reacțiile iar localnicii (din Bolivia și Sierra Leone, de exemplu) nu au această capacitate (Y. Rocard, 1984).

C. G. JUNG SI ARHETIPUL RE-NAȘTERII

- RECONSIDERARI -

OANA POPA

"Să știi că există cu adevărat ceva de nepătruns pentru noi, care se manifestă ca o înțelepciune supremă și ca o frumusețe neasemuită, pe care mijloacele noastre modeste le pot percepe numai în cele mai primitive forme; această cunoaștere, acest sentiment se află în centrul adevăratei religiozități. În acest sens, dar numai în acest sens, aparțin și eu oamenilor profund religioși."

(Albert Einstein, *What I Believe*)

Problema știință – religie a constituit poate una dintre cele mai constante dispute ale secolului nostru. Printre oamenii de știință care au încercat stabilirea unei balanțe între cele două concepte se numără și cunoscutul psihanalist elvețian Carl Gustav Jung.

Preocupat încă de la debutul carierei sale de substratul psihologic al fenomenelor paranormale și de reflectarea lor în credințele religioase ale popoarelor, incursiunea lui Jung s-a cristalizat o dată cu consolidarea teoriilor sale privitoare la arhetip și la corelativul acestuia, inconștientul colectiv. Originile celor doi termeni apar într-o publicație mai timpurie a sa în care descrie fanteziile unui medium isteric, intitulată *Despre psihologia și patologia fenomenelor așa-zis oculte*. Apoi cele două concepte au fost reformulate în capitolul nouă al *Operelor complete*, consacrat în întregime arhetipului.

Printre arhetipurile descrise aici se numără și arhetipul re-naștere și spirit. Ideile sale, izvorâte din credința că imaginile unui trecut foarte îndepărtat se transmit ereditar fiind stocate în inconștientul colectiv (strat al inconștientului care conține imagini primordiale moștenite de la generațiile anterioare), al cărui conținut îl constituie arhetipul, l-au determinat să încerce dezlegarea misterelor ascunse în Coran, Biblie și unele scrieri ale lumii antice (Homerica). Toate acestea împreună cu propriile sale experiențe în precogniție și clarviziune ar putea constitui începutul unei posibile explicații a perturbării psihicului în timp și spațiu, independent de starea de conștiință individuală. În demersul acestei explicații oferite de Jung este necesară definirea mai întâi a conceptului re-naștere în accepțiunile sale mitologice în funcție de diferitele aspecte psihologice implicate.

Re-nașterea se poate realiza prin metempsihoză sau transmigrația sufletului. Conform acestei concepții, viața poate fi prelungită în timp prin trecerea în mai multe existențe corporale. Deși în Budism această doctrină are o importanță particulară – Buddha a exprimat o secvență foarte lungă a unor asemenea re-nașteri – nu se face precizarea dacă este sau nu asigurată o continuitate a personalității. Se menționează că ar fi posibilă continuitatea destinului (Karma).

O altă modalitate de realizare a re-nașterii este reîncarnarea. Acest proces implică în mod necesar continuitatea personalității. Mai mult chiar, această structură definitorie a unui îns devine accesibilă memoriei în așa fel încât cineva care suferă o reîncarnare poate avea o memorie (potențială cel puțin) a trecerii prin existențe anterioare cu păstrarea structurii ego-ului.

A treia modalitate este resurrecția. Ea înseamnă reabilitarea existenței umane după moarte. Deosebirea de celelalte forme ale re-nașterii constă în faptul că aici are loc o transformare esențială a personalității sau cel puțin a condițiilor generale de existență, persoana găsindu-se fie într-un corp altfel constituit, fie într-un loc cu totul nou. Resurrecția poate presupune din punct de vedere creștin un corp carnal, iar în alte religii, unul spiritual (corpus glorificationis).

Reînnoirea, o altă formă a re-nașterii își acoperă aria și sensul cu un derivat din latină – renovatio. Ea se referă la re-naștere în cadrul duratei medii de viață a individului. Personalitatea poate fi îmbunătățită, dar nu schimbată esențial. Reînnoirea poate fi acceptată și ca o tranmutație, de exemplu Faust, la Goethe.

A cincea, și ultima formă a re-nașterii este cea indirectă – participarea la procesul transformării. Procesul are loc în afara individului, el putînd să-l simtă. Este întâlnit în misterele eleusine – Homerica, unde în urma, probabil unei asemenea experiențe un epitaф ne spune că zeli au dat oamenilor moartea nu ca un blestem ci ca o binecuvîntare.

Reiese clar că re-nașterea nu este un proces observabil, fiind întru totul, dincolo de simțurile co-

mune. E un fenomen pur psihic. Se poate înțelege că vechile religii au ținut să sugereze că psihicul, cel mai complex fenomen al vieții umane, posedă forțe pe care nu le putem supune voinței conștiente.

Stările trăite în urma re-nașterii sînt corelate cu cele experimentate în hipnoza adîncă atunci cînd au loc reactualizări ale unor imagini din altă existență. Și s-ar mai putea crede, afirmă Jung, că aceste imagini ar fi de fapt ale strămoșilor noștri; stocate în inconștient ele revin la prezent numai în condiții speciale: hipnoză, vis, viziuni, halucinații, ipoteză exemplificată de Jung prin misticismul islamic, une Khidr joacă un rol important. El apare în Sura a 18-a a Coranului, intitulată Peștera, și se referă la misterul re-nașterii. Peștera reprezintă locul în care cineva este închis cu scopul de a fi reînnoit. Conform Coranului, cei șapte tineri care au intrat în peșteră au căzut într-un somn adînc de 309 ani, iar cînd s-au trezit erau ca și reîntineriți. Legenda are următoarea interpretare: oricine intră în această peșteră (peșteră pe care fiecare din noi o are în sine sau în negura ce se așterne dincolo de conștient) se va vedea antrenat într-un proces, la început inconștient de transformare. Intuiția imortalității care se face simțită în timpul transformării este conectată cu natura atemporală și aspațială a inconștientului. Dovada empirică a acestui fapt este apariția fenomenelor telepatice.

Sentimentul extinderii în timp și spațiu este, în accepțiunea aceluiași autor, comun telepatiei. Desigur, există mai multe păreri care tind să minimalizeze aceste explicații decît cele care o iau drept posibile. Și acest lucru pentru că una dintre "regulile de aur" ale cercetării științifice este să-și ia un

obiect de studiu care să poată fi descris cu enunțuri valide (în acest context, valid înseamnă verificat de fapte). A intra în substanța a ceea ce a fost observat este posibil numai în științele care au în afară un punct arhimedian. În psihologie un asemenea punct nu există, "psihicul poate fi observat numai de psihic". Deci a cunoaște "substanța de structură" a psihicului este deocamdată un fapt inaccesibil. Dar faptul acesta nu înseamnă inexistența credibilității, a convingerilor și experiențelor certe, a căror descripție nu înlătură de fel validitatea. Ceea ce lipsește psihologiei, și mai ales parapsihologiei, este tocmai explicarea lor pur științifică.

Al doilea concept abordat de Jung, este spiritul. El poate fi definit ca o substanță imaterială, o formă de existență supremă denumită Dumnezeu. Această imagine poate fi vehiculul vieții în sine. În contradicție cu această credință stă antiteza spirit – natură, în care primul termen se referă la ceva supranatural, dar nu de formă imaterială. Spinoza, de exemplu, îi atribuie spiritului consistența unei substanțe unice. De multe ori spiritul este indentificat cu psihicul. Wilhelm Wundt spunea despre spirit că este "existența interioară independentă de oricare altă experiență externă". În fine, spiritul mai este indentificat și cu noțiunea de fantomă, apariție. (Geist, în germană, le acoperă pe amîndouă).

După Jung, spiritul poate fi identificat cu inconștientul, locul unde se petrec fenomenele așa-zis "oculte". Să aibă, deci, fenomenele paranormale rădăcini în inconștient? Să fie ele prea puțin puternice pentru a penetra în conștient? Manifestările psihice ale spiritului indică faptul că ele sînt de natură arhetipală. Imaginea

spiritului apărută în vis aparține grupului de imagini primordiale din arhitectura psihicului. Tot Jung susține că dacă o viziune sau un vis este interpretat ca fiind o simplă halucinație, nu acest lucru este important, ci faptul că el reprezintă un fenomen psihic spontan, independent de voință și care "pentru noi, ca cercetători, ar putea fi îndeajuns". Trebuie și aici amintit, cu tot regretul, că interpretările fenomenelor paranormale de-a lungul istoriei (fie că au fost pozitive sau negative) au fost reduse la poziții normale și calificate drept exagerări. Dar, se întrebă Jung, ne întrebăm și noi, sînt convingerile unanime ale trecutului simple și reale exagerări?

Dar noi continuăm să susținem că achizițiile culturale nu au fost zadarnice, că generațiile anterioare nu au exagerat și că omul, prin progresul științific și tehnologic va reuși în cele din urmă să înțeleagă, să explice. De fapt, spiritul poate fi ceva bun și să depindă numai de noi transformarea lui în ceva rău, pentru că, zice tot Jung, "Cel mai mare păcat al omului este INCONȘTIENTUL". Și totuși, el ne-ar putea deschide o nouă frontieră spre mult rîvnita cunoaștere.

PREZENTARE
GRAFICĂ:
EUGEN MAȚOTĂ

TEHNOREDACTARE
COMPUTERIZATĂ:
HORIA COCEI

ELECTROPROIECT S.A.

CIMPUL RADIESTEZIC

OBIECTIVARE PRIN METODE BIOLOGICE

dr. DUMITRU BĂDILĂ

În numărul trecut am încercat să înducem atenția cititorilor asupra cercetărilor românești de biolocație și radiestezie. În acest articol vom enunța opinii despre cercetările noastre asupra undelor emise, asupra naturii lor, pentru a afla ce anume ne permite să descoperim zăcăminte, falii etc.

Investigările în biolocație au demonstrat că orice presiune, tracțiune ori torsionare a unei structuri, fără a se depăși elasticitatea materialului, permite detectarea acestei structuri folosind metode radiesteze.

Considerînd că această detecție este datorată emisiei unui cîmp ce este apoi recepționat de organismul uman și pus în evidență cu ajutorul unor dispozitive indicatoare, îl putem denumi cîmp radiestezic (C.R.).

La rîndul lor, semnalul generat de o structură a fost denumit semnal radiestezic (S.R.) iar structurile ce emit semnal după acest principiu, au primit numele de generatoare de S.R. (G.S.R.). Cel mai simplu G.S.R. este un șurub pe care se strîng una sau mai multe piulițe apărînd la acest nivel forțe de compresie, elongație, torsionare.

Întrucît literatura radiestezică consemnează efecte negative ale C.R. asupra materiei vii, s-a trecut la experiențe cu ajutorul bacteriilor prin care să se pună în evidență

C.R. cît mai ușor și cu reproductibilitatea cît mai bună.

Prima experiență prin care autorul a pus în evidență C.R. a fost următoarea: într-o serie de eprubete cu mediu de creștere se inoculează cantități de germeni în diluții progresive.

- se lasă la termostat 24 ore sub influența unui G.S.R.

- se însămîntează pe geloză și după 24 ore se numără coloniile crescute.

Se constată o scădere a indicelui de creștere a bacteriilor față de martor cu 50%.

Următorul pas a fost vizualizarea acestui cîmp urmărindu-se de asemenea ca experimentele să fie mai ușor de realizat și cu reproductibilitate cît mai mare.

Pentru aceasta s-au folosit G.S.R.-uri cu forță de strîngere reglată cu cheia dinamometrică astfel:

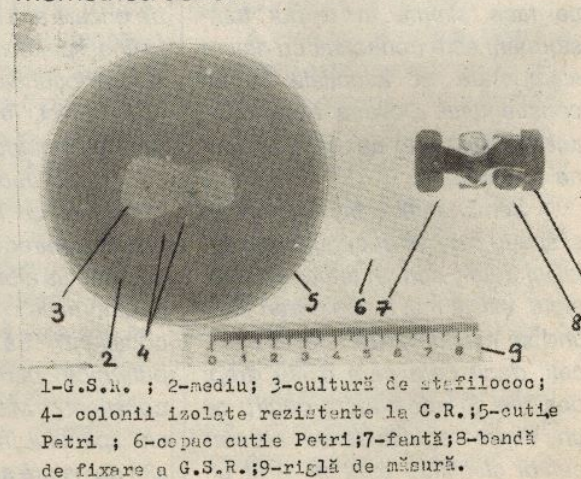
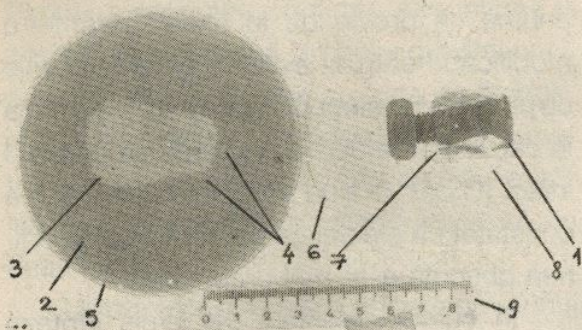

Figura 1

Aceleași notații ca în fig.1

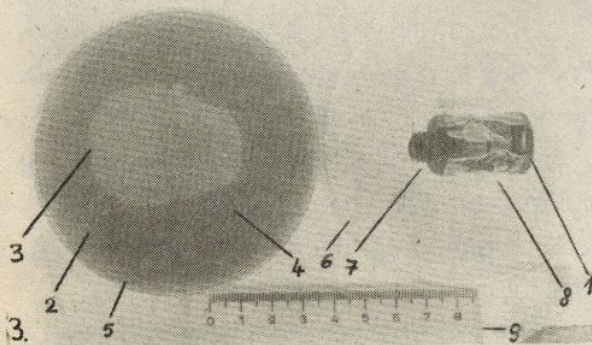
a) s-au folosit șuruburi M.10 cu lungimea de 37 mm

b) pentru a avea aceeași masă pe toate cele trei șuruburi au fost montate 3 piulițe.

c) primul generator G.S.R. are o piuliță strânsă la 5 daN și două piulițe nestrânse libere pe filet, al doilea G.S.R. are două piulițe strânse cu 5 daN fiecare iar al treilea G.S.R. 3 piulițe strânse.

Generatoarele au fost situate pe capacele cutiilor Petri (din plastic cu diametrul de 90 mm. și înălțimea cu capac 16 mm) și fixate prin benzi adezive transparente pe marginile fantelor, tăiate în capac cu dimensiunile 18/34 mm.

Ca element sensibil al C.R. s-a folosit cultura de stafilococ auriu hemolitic (cultură Institut Cantacuzino 13204), în următoarea manieră:

Aceleași notații ca în fig.1

Cu ajutorul unei anse sterile se prelevează din cultura de referință un inocul care se introduce în termostaț la 37°C. Se toarnă geloză simplă în cutiile Petri sterile încît distanța de la suprafața mediului la partea superioară a capacului să fie aproximativ 6 mm.

După 3 ore, cînd mediul (bulion simplu) se tulbură datorită creșterii germenului (transmisia luminii prin eprubetă să scadă de două ori mai mult), se însămînțează uniform pe geloză simplă cu ajutorul unui tampon (tehnica de la antibiogramă).

Se introduc la termostaț la 43±1°C și se așteaptă 24 ore cînd se pot citi rezultatele. Împreună cu cutiile Petri avînd G.S.R.-uri se însămînțează folosind aceeași cultură, aceeași tehnică și un martor pentru a putea controla dacă nu există o greșeală de însămînțare. Este indicat ca cele 3 cutii cu G.S.R.-uri să fie cît mai depărtate pentru a se evita influențările reciproce. Rezultatele au fost consemnate în fotografiile:

Foto 1 - 1 G.S.R. 1, 2 - mediu, 3 - cultură de stafilococ, 4 - colonii izolate rezistente la C.R., 5 - cutie Petri, 6 - capac cutie Petri, 7 - fantă, 8 - bandă de fixare a G.S.R., 9 - riglă de măsură.

În foto 2 și 3 se păstrează aceeași notație la 1 fiind G.S.R.2 în foto 2 și G.S.R.3 în foto 3.

În foto 4 este redat martorul care prezintă o creștere continuă.

Analizînd primele 3 fotografii, se observă o zonă centrală unde creșterea culturii este maximă (continuă) și o zonă periferică în care au crescut numai colonii izolate rezistente la C.R. Zona centrală are suprafață crescătoare pornind de la foto 1

Figura 4

pînă la foto 3 așa cum și forța de strîngere este crescătoare de la G.S.R. 1 (5 daN) la G.S.R. 3 (15 daN) existînd o creștere proporțională cu forța de strîngere. Se mai observă că cele 3 zone de creștere sînt asimetrice avînd o suprafață mărită în direcția vârfului șurubului, direcție în care datorită strîngerii piuliței s-a exercitat elongația.

Toate cutiile Petri fiind înșămîntate în același timp, de aceeași persoană, folosind aceeași tehnică cu aceeași temperatură de incubare, (singurul parametru care a variat fiind forța de strîngere diferită la cele 3 G.S.R.-uri) permit o singură explicație

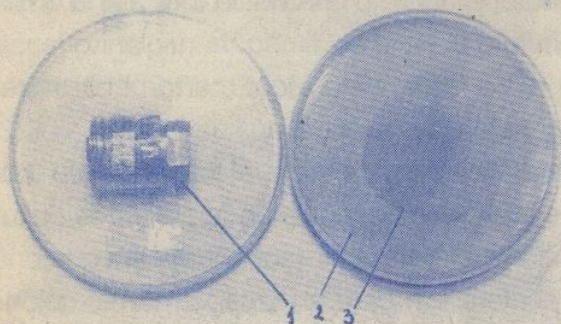

Figura 5

posibilă pentru cele 3 imagini diferite și anume că provin de la acest parametru modificat. Pentru a exclude orice supoziție cu privire la un efect datorat fantei practicate în capac s-a refăcut experiența cu capacul intact (G.S.R.-ul fiind situat pe capac) și s-a constatat că efectul se menține însă imaginea obținută este mai puțin clară.

În cursul cercetării s-a emis ipoteza unui cîmp magnetic care ar lua naștere prin torsionarea materialului feromagnetic.

Pentru a putea confirma sau infirma această ipoteză s-au construit 2 G.S.R.-uri din alamă (aliaj paramagnetic) și teflon (polimer sintetic). Forța de strîngere nu a fost

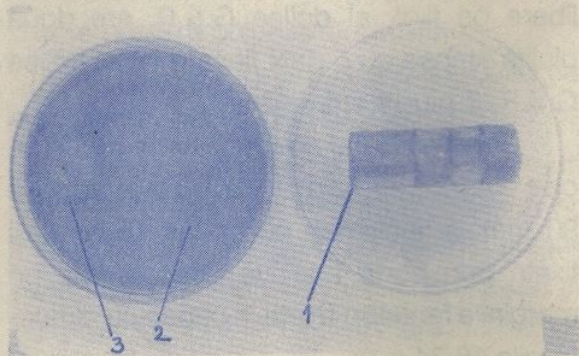

Figura 6

reglată dinamometric, s-a urmărit doar să nu se depășească elasticitatea materialului.

S-au obținut rezultate consemnate în foto 5 și 6 în care se mențin notațiile anterioare în foto 5 fiind G.S.R. de alamă, iar în foto 6 G.S.R. de teflon. Se infirmă astfel ipoteza cîmpului magnetic și se demonstrează că efectul nu depinde de natura materialului.

Printr-o altă experiență mai laborioasă s-a pus în evidență modificarea vitezei de

sedimentare a hematiilor sub influența C.R. Pentru a se putea confirma sau infirma o posibilă modificare a câmpului gravitațional, s-au folosit G.S.R.-urile cu forța de strângere cea mai mare iar ca detector un gravimetru Sharpe cu o sensibilitate de 10^{-7}m/s^2 . Nu s-au constatat modificări care să fie detectabile.

Ultima ipoteză emisă a fost cea a unui câmp acustic. Teoretic, este posibil și normal să se producă vibrații ale materialului în procesul de strângere, prin comprimarea moleculelor dar este foarte puțin probabil ca aceste vibrații să-și mențină în timp aceeași intensitate și să fie capabile chiar după 6 luni de la strângere, să producă efectul amintit asupra coloniilor de bacterii.

Pentru a putea elimina și această ipoteză am testat G.S.R.-urile cu ajutorul unui detector de vibrații, produs la Institutul Politehnic, cu o sensibilitate foarte mare și cu un domeniu de frecvențe de la infrasunete până la ultrasunete.

Nu s-au constatat vibrații detectabile cu ajutorul acestui aparat.

Ipoteza unui câmp electric a fost eliminată de la început deoarece chiar dacă prin strângere ar fi apărut sarcini electrice acestea s-ar fi distribuit uniform în metalul șuruburilor.

Un câmp radioactiv care să ia naștere prin strângerea unui șurub este o ipoteză cel puțin fantezistă fiindcă intră în contradicție cu tot ceea ce se știe până în prezent despre radioactivitate.

În concluzie, C.R. nu poate fi asimilat cu nici unul din câmpurile cunoscute putîndu-se considera fie o nouă formă de energie fie o manifestare necunoscută a unui câmp cunoscut.

EMMANOIL SWEDENBORG IN DIALOG CU INGERII

Marele om de știință suedez al cărui nume real era Swedberg a fost poate unicul pământean ce a scris despre mistică și vizionarism peste 20 de lucrări, al căror conținut captivează și azi atenția noastră. Denumind banalitățile, asimilind noblețea cercetării pragmatice cu cea a spiritualului, opera lui însumează mai mult de cincizeci de volume, de o rară diversitate și de un larg interes. Voința acestui spirit distins de a-și ornamenta lamura vieții pămîntești cu fapte dintre cele mai dense, ne apare după mai bine de două secole, răsfrîntă în mirajul unor oglinzi tainice, în care parcă murmură puteri vii de relexie și refracție, venite din necunoscute lumi paralele. Traectoria existențială a acestui om de știință s-a întregit an de an nu numai prin bucuriile și frământările trăirilor cotidiene ci și printr-o ciudată "deportare" a cugetului dincolo de logic și real, dincolo de ontologic – în ireal și metafizic, acolo unde se țes esența semnificațiilor și sensurilor Universului. Puțini oameni de știință au fost atît de atrași de rîvna de a străbate Cosmosul, de delirul ajungerii pe tărîmul îngerilor și pe cel al infernului ca neobositul căutător suedez al pluridimensiunii infinitului. Detașarea de realitățile acestei lumi, o perioadă neîntîlnit de lungă, 27 de ani, aproape toată senectutea, întoarcerile înlăuntrul său, au fost așa de mult tălăzuite încît după moartea lui survenită în 1772, s-a spus că viziunile sale nu au fost autentice, că ele se pot considera mai degrabă halucinații.

Privind lucrurile cu ajutorul argumentelor medicinii de azi, e limpede că acest mare savant nu a suferit nici de halucinații auditive, nici vizuale, nici hipnagogice, nici metabolice și nici de altă natură ci pur și simplu a fost dotat cu o dimensiune spirituală majoră, cu un intelect sănătos și lucid, care i-au dat șansa să devină academician, să primească titlul de nobil, să fie considerat precursor al lui Dalton și Berzelius, să fie acceptat ca întemeietor al cristalografiei, etc. Dar mai ales i-au deschis ochii minții nu numai pentru a privi pe fereastra cerului ci cu deosebire pentru a putea distinge bine o parte din alcătuirile lui, din plinătatea lui, să înțeleagă multe din perfecțiunile și tainele înaltului. Nici un bolnav halucinat nu și-a descris vedeniile cu atît de multă logică și cu atîtea detalii încît el însuși să constate că e nevoie să întocmească, pentru cititori, o postfață drept dicționar explicativ: "index verborum nominum et rerum" – indicator al verbelor, numelor și lucrurilor. Nici

un ins căzut în maladia halucinației nu a construit pentru posteritate în clișee atît de exacte imagini ale lumii de dincolo, dialoguri aproape umane cu îngerii, descrieri a ceea ce a văzut și a ceea ce a auzit în timpul celor 13 călătorii în cer, imagini de o deosebită originalitate care au dus la nașterea unei grupări de adepți de mai multe milioane de oameni și care a durat mai mult de un secol după moartea lui.

Psihotronica de azi denumește acest fel de călătorii, aceste migrații extracorporale "proiecții astrale", "voiaje astrale", "out of the body experiences" (O.B.E.), "travelling clairvoyance", etc. Bibliotecile lumii cuprind multe lucrări în care se relatează despre astfel de incursiuni, începînd cu reprezentările picturale egiptene ale lui "KHA" presupus a fi un "DUBLU" al corpului uman pe care faraonii și poporul lor l-au închipuit sub forma unei păsări ce părăsește trupul odată cu moartea biologică. Acest "dublu" al corpului fizic al oamenilor nu a fost observat numai de egipteni. Aria de răspîndire lingvistică, cel puțin este foarte vastă. Vechii greci îl denumeau "EIDOLON". La tibetani "KHA"-ua fost înțeles ca un "corp radiant". Germanii i-au daruit o acoperire onomastică foarte sonoră: "DOPPELGÄNGER" iar norvegienii i-au spus "VERDOGER" în vreme ce cercetătorul rus Ianușin i-a consacrat termenul de "bioenergie".

Indianul Yogi Ramacharaka își conceptualizează "acest corp astral" ca fiind o copie exactă a corpului fizic, compus dintr-o materie foarte fină. În Biblie acest voiaj astral nu a trecut dincolo de cel de al treilea cer, deși întîlnim opinii despre ele atît la apostolii Petru și Pavel cît și la Sfînta Tereza.

În timpuri mai apropiate de noi găsim documente scrise din ce în ce mai pline de consistență științifică de la lucrarea geologului Robert Crookal, extinsă pe șase volume intitulate "Tehnicile proiecției astrale", "Studiul și practica proiecției astrale", etc pînă la cercetările de laborator ale lui Herbert Hoffman și ale multor altora. Hoffman a folosit celebrul narcotic LSD pentru ca "eul lui să fie suspendat în spațiu." Pierzîndu-și o seamă de date din totalul celor primordiale de o uriașă importanță pentru viața spirituală, omul modern e mult mai modest în cunoașterea acestor fenomene. Epocile vechi au un volum superior de astfel de conotații. Convingătoare, de pildă, sînt toate viziunile profeților din care mai mult de 330 s-au împlinit prin viața și faptele lui Isus Cristos. După înălțarea Mîntui-

torului, în secolul al șaselea avem și viziunile Sfintului Ioan Scărarul, care ne-a dezvăluit celor 30 de trepte ce ajută oamenii să ajungă la înțelegerea și cunoașterea lui Dumnezeu, începând cu primele trei virtuți teologice: credința, speranța și dragostea și continuând cu răbdarea, mila, smerenia, hărnicia, neprihănirea, cumpătarea etc., însumate în cunoscuta lucrare intitulată "Scara", titlu ce sugerează urcușul spre desăvârșirea morală a fiecăruia dintre noi. Semnalări asupra existenței acestui gen de călătorii ale sufletului nostru au fost încredințate hîrtiei și tiparului în toate veacurile și nu pentru a depărta autorii de sinea lor ci mai ales pentru a-i coborî în ființa lor intimă. Ne îngăduim să amintim lucrarea medicului francez BriËrre de Boismont publicată în anul 1845 intitulată "Istoria rațională a aparițiilor, a viziunilor, a viselor, a extazelor și a magnetismului", considerată operă capitală din toate cele alte 14 tratate de medicină ale acestui prodigios medic, născut la Rouen.

În aceeași măsură merită a fi menționate și viziunile filozofului francez Nicolas de Malebranche intrat în Congregația Oratoriului înființată la Paris în 1611 tocmai pentru a putea medita, pentru a se putea însingura, fapt ce la făcut să-și încununeze viața cu opere celebre ca "Tratatul de Morală", "Meditații creștine și metafizice" dar mai cu seamă "Cercetări asupra adevărului", etc.

Pentru grija cuvenită pe care o datorăm cititorului scoatem la iveală și voiajul astral mai recent al amiralului Byrd în perioada de explorări la Polul Sud.

Noianul de documente, întâmplări povestite, scrieri, ritualuri, etc fiind neîndoielnic aproape impresionant avem toate motivele să credem că viziunile lui Swedenborg nu au fost nici halucinații și nici simple utopii. Dimpotrivă, au fost reproduceri fidele. Imagini reale din alte lumi. Certitudini din Universul certitudinilor. Sînt pilde pentru ca noi cei de azi să putem integra percepția noastră în sensul "arcanelor" cerului despre care vorbise marele mistic suedez în una din principalele sale, opere "Arcana cerească a Sfintei Scripturi". În limba latină, limbă în care acest original vizionar a scris foarte multe din operele sale substantivul ARCANUS însemna, taină, secret. Explicația cea mai competentă a acestui cuvînt folosit de copărtașul lui Herschel la onoarea de a fi stabilit poziția soarelui în Calea Lactee a dat-o autorul Comediei umane, Balzac. Izvorul sensului acestui substantiv pare a fi decifrat de marele scriitor francez în statornicele ascunzișuri divine. El susține următoarele: "legătura dintre cele mai mici parcele ale materiei și ceruri este ceea ce constituie o "arcană" al lui Swedenborg.

Dacă după moartea omului de știință suedez s-au găsit interpreți ce au contestat autenticitatea viziunilor acestui mare inițiat în schimb în timpul vieții Swedenborg s-a bucurat pretutindeni de stimă, simpatie și chiar de un fel de slavă atît în țara natală cît și în Anglia, Italia, Olanda, Rusia etc. Astfel devine membru al Academiei

din Petersburg, în 1734 și i se publică lucrări în mai toate metropolele europene de atunci de la Academia din Paris pînă la editurile din Dresda, Utrecht, Amsterdam, Haye, Leipzig, Oxford etc.

Viața acestui spirit elevat a fost un perpetuu paralelism. Cer, pămînt. Spirit, materie. Dualități pe care Swedenborg le analizează cu o iluminare aparte, înfruntînd materia cu spiritul și cumpănind fluxul iradiant al spiritului cu materialitatea lumii. Structura materiei, a focului dar și starea etêrată, diamantină a sufletului îl cheamă mereu, îl îndeamnă să le schițeze forțele, însușirile, să le zărească malurile, să le schițeze energia, valoarea, existențialitatea vizibilă și invizibilă. După nașterea sa la 29 ianuarie 1688, primii ani îi petrece la Stockholm. Aici are loc începutul perioadei formative a vieții sale sub îndrumarea directă a tatălui, profesorul de Teologie Jesper Swedberg. După încheierea primului ciclu educațional trimis la Uppsala, unde își dă doctoratul în Filozofie, știință ce îngloba în acea vreme în mod obligatoriu matematica, fizica și metafizica. Este perioada tinereții sale înaripate. A zilelor romantice. A dimineților proaspete, vrednice de izbînzii ale cugetului, și ale sufletului. Este perioada în care discuta foarte mult cu toți ecleziaștii ce vizitau casa părinților săi, cărora le spunea adesea cu sinceritate deplină: "bunăvoința și mila sînt viața credinței".

Lucrarea de mare erudiție - diploma de doctor în filozofie - îi deschide orizonturi nu numai în domeniul pe care îl numim azi parapsihologie ci și în științele naturale, construcții, beletristică, etc. Sufletul său se apleacă cu aprindere și rîvnă chiar și asupra unor creații umoristice. Începînd din 1710 întreprinde o călătorie de patru ani în Europa la Gîteborg, Oxford, Londra, Paris, Versailles, Utrecht, Leipzig. Paralel cu adîncirea studiului matematicii, învață și limbile vechi, astfel că la întoarcerea lui Carol al XII-lea dintr-o bătălie victorioasă împotriva turcilor, pronunță în fața acestuia un discurs de felicitare în limba latină în așa fel încît din inflexiunile cuvintelor, ca dintr-o fîntînă cu ape limpezi și binefăcătoare, țîșneau marile ecouri ale strălucitei spiritualități a gîntei latine. A fost perioada în care mintea lui a analizat cu minutie podoabele rigurilor dar și ale bucuriilor vieții. În acele zile, publică

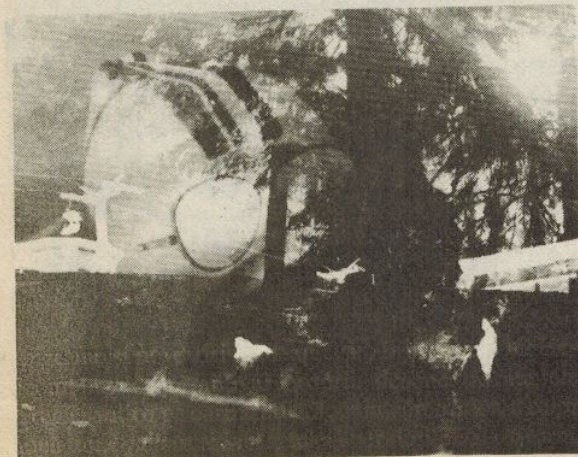

epigrame și povestiri amuzante sub titlul "Jocul lui Helicon" unde substantivul propriu desenează muntele Greciei antice pe care se afla "locuința" muzelor, a celor nouă zeițe ce prezidau artele liberale (Clio - istoria, Euterpe - muzica, Urania - astronomia, Terpsichore - dansul etc).

Un an mai târziu, în orașul academic suedez GREINFSWALD, din apropierea Stockholmului, scoate de sub tipar o imitație a Metamorfozelor lui Ovidiu cu titlul "Muza boreală" adică muza nordului.

Din această perioadă, cutezanța spiritului său înfruntă din ce în ce mai mult domeniul științelor. În 1716 publică la Uppsala revista descoperirilor științifice în care apar și primele lucrări ale Societății regale privitoare la unele cercetări practice în diverse domenii. Această revistă denumită "Dedal hiperboreean" (Dedal, arhitectul și constructorul labirintului din Creta, iar cuvântul hyperboreean definește nordul) a atras atenția regelui Carol al XII-lea care îi acordă tânărului om de știință mai multe audiențe. În urma acestora Swedenborg este numit asesor la Colegiul regal de mine, calitate în care a condus numeroase lucrări de mare importanță socială, de autentică modernizare a țării sale cum ar fi construcția docurilor din Carlsrona, ecluzele de pe lacul Wener și Giteborg, lucrările hidraulice de la Trohaetta, etc.

Ademenit de fruntariile cerului, doctorul în filozofie de la Uppsala se avintă cu același elan și în recuperarea cât mai amplă a rămănelor în urmă în alte domenii ale științei. Din acest motiv publică o algebră asupra mijloacelor de a determina longitudinea locurilor prin observații lunare, iar în 1719 acoperă cu lucrări definitorii și alte arii ale vieții social-științifice. Scoate de sub tipar un tom referitor la diviziunea zecimală a monezilor și a măsurătorilor. Abordează în volume întregi suprimarea fracțiilor, fenomenul mareelor, poziția pământului și a planetelor, etc. - opere al căror ecou traversează multe din capitalele europene de atunci. Aportul acestor valoroase lucrări, la înaintarea teoretică, la proiectarea luminilor necesare limpezirii cunoașterii umane în aceste segmente existențiale o determină pe regina Ulriche Eleonora să-i confere titlul de noblețe. Cu acest prilej îi propune laboriosului filo-

zof să-și schimbe numele cu unul mai aristocratic, mai demn de noul său rang social. Din acest moment, Emmanoil Swedberg va deveni Swedenborg, nume cu care va rămâne în memoria istoriei. Realitatea imediată a onorurilor ce-i îmbogățesc viața nu îl aruncă nici în superficialitate nici în orgoliu. Dimpotrivă conduita sa se supune de acum încolo unor reguli în care stăruie dorința de a oficia în ființa sa ritualul unei ordini morale spiritualizate. Iată cele cinci norme cărora li se va supune cu demnitate și obediență până la trecerea în mormânt: 1) citirea și meditarea cât mai des a cuvântului și asupra cuvântului lui Dumnezeu; 2) Supunerea la voința divină; 3) Supraavegherea de sine cu toată decența; 4) Asigurarea unei conștiințe curate; 5) Îndeplinirea fidelă a tuturor obligațiilor sociale.

Oare numai aceste comandamente morale impuse, adică autoimpuse, firii și ființei sale nu sînt însemne suficiente ale rîvnei de înălțare spirituală, nu constituie struna cea mai sigură a nelișiștilor și grijilor acestei vieți? Oare acest mod restrictiv de trăire biologică și morală nu poate fi asemuit cu cea mai trebuincioasă construcție a voinței de a fi cât mai apropiat de Creatorul lumii? Și toate acestea fără a minimaliza și fără a neglija adîncurile cugetării și a muncii corticale. Din contră putem spune chiar că latura muncii intelectuale a fost mai mult decît perseverentă, că s-a materializat într-un impresionant noian de lucrări din domenii extrem de diverse. O enumerare foarte sumară a titlurilor publicate ne sugerează cît de angajat a fost Swedenborg atît în viața pămîntească cît și deopotrivă în inexprimabilul infinit: "Prodrom al principiilor filozofiei naturale". "Observații și descoperiri asupra fierului și focului", "Nouă metodă de a determina pe pămînt sau pe mare longitudini geografice ale locurilor", "Arta de a aprecia forța mecanică a navelor", "Arta de a construi docuri și noua metodă de construire a docurilor", "Deprecierea și evaluarea monedei în Suedia", "Opere filozofice și mineralogice", "Infinitul cauza finală a naturii", "Legătura misterioasă a corpului cu sufletul", "Economia regnului animal", "Organe pectorale", etc, etc. Cu continuă trezie a ființei și minții, acest filozof, anatomist, constructor, geolog, literat, economist, geograf, chimist șamd. s-a îndrîjit mereu nu numai în a se re-interioriza ci și în a se analiza pe sine și posibilitățile sale de a descoperi alte și alte metode pentru ușurarea vieții semenilor săi, de a însenina cît mai mult posibil prezentul și viitorul conaționalilor, a oamenilor în general. Aidoma unui aed ce se zbate să înfrumusețeze fiecare din clipele celor ce îl ascultă. Aidoma unui luptător ce vede în jertfă măsura sensului profesiei sale. Încrăzător în predestinare Swedenborg și-a făcut din trudă o atitudine, din gînd o armă de împlinire a speranțelor, de apropiere cu forța absorbantă și iradiantă a vieții. Pragul acesta l-a depășit într-o seară la Londra unde se afla cu prilejul tipăririi lucrării: "Regnul animal" la una din tipografiile de prestigiu. Se găsea în hanul la care obișnuia să ia masa de cînd venise aici în capitala Al-

bionului. Ca de obicei era destul de târziu. Trecuseră multe ceasuri de la apusul soarelui. Munca din timpul zilei și ora înaintată îi făcuseră o foame de lup. Comandase hangului o cină foarte opulentă. Proprietarul micului restaurant îi rezervase o cămăruță specială, unde să fie totdeauna singur. Aflase și el cât de mult îi plăcea suedezului să-și inducă o stare de meditație. Să cugete profund și permanent la sensurile vieții, la problemele spiritului. Patima adâncirii sensurilor îi dădea o stare de liniște, de apostazie, de autosalvare. Singur în singurătate i se părea o atitudine de mister și de frumusețe, ce-i prilejuia tot felul de zboruri panoramice, în orizontul viselor, al temporalului și intemporalului al evenimentului și în cauza sa. Acestea erau clipe cu adevărat pline de energie clipele în care trama lor uriașă – timpul – devenea creatorul de energie, cel mai activ și mai pur. În astfel de momente cugetul său spărgea zăgăzurile necunoașterii, vedea verigile lanțului ce încorsetează esența existenței și existența esenței...

Cina i-a fost servită cu generozitate. Tot felul de bunătați. A mâncat mult aidoma unui gurmand dar și a unui "gourmet". S-a rezemat de speteaza scaunului masiv de stejar. În han era liniște. Clienții plecaseră din toate celelalte săli. Deodată, în separeul lui Swedenborg s-a iscat o ceață din ce în ce mai deasă. Apoi o înserare. Un amurg de toamnă căruia lumînările nu-i puteau face față. Pe dușumeaua încăperii au năvălit din senin reptile înfiorătoare: șerpi, șopîrle, salamandre. Swedenborg s-a speriat cumplit. Reptilele se încolăceau una cu alta într-un spectacol monstruos. Trupurile lor lungi și șueratul fioros umpluseră încăperea. Această ciudățenie a durat 15 minute după cum ne mărturisește Swedenborg. Ceața s-a risipit odată cu reptilele. În schimb în colțul camerei a apărut un chip de om perfect distinct. Cu o voce foarte personală apariția, făptura, din colț i-a spus sec: "nu mînca atît de mult". La aceste cuvinte privirea lui Swedenborg s-a întunecat din nou, pentru puțin timp.

În acea noapte alchimia misterului i s-a părut savantului și mai complicată; un fel de mistuire a realului și irealului pentru a ordona destine. Dar a venit ziua

și apoi din nou o noapte. Fantoma a apărut încă odată. De data aceasta i-a vorbit mult: "Eu sînt Dumnezeu, Domnul, Creatorul și Mîntuitorul", "Te-am ales să interpretezi oamenilor sensul interior și spiritual al Sfințelor Scripturi. Îți voi dicta ce va trebui să scrii". "Chiar din acea noapte" – spunea Swedenborg – "ochii omului meu interior s-au deschis. Ei au fost făcuți capabili să privească în cer, în lumea spiritelor, în infern..." "Din acea zi am renunțat la orice activitate profană pentru a nu mai face decît lucruri spirituale, pentru a mă dăruî ordinelor pe care le-am primit de la Domnul". Ce poate fi halucinant în aceste viziuni ce îndeamnă un om la înălțarea spirituală, la dăruire pentru ceilalți, la încercarea de a deveni intermediar între semeni și Dumnezeu? Desigur nu sîntem obișnuiți cu lumea de dincolo deși Biblia ne vorbește la orice pas despre ea, deși în prezent medici de prestigiu ca Raymond Moody a adus în fața sentimentelor și a judecăților noastre imagini din acea lume a spiritelor, despre care întîlnim relații în Republica lui Platon în Cartea morților tibetani etc.

Devenit "intermediar" între lumea vizibilă și cea invizibilă "Swedenborg a povestit direct contemporanilor aîi și a scris pentru urmași întrevederile sale cu Dumnezeu, cu îngerii, a descris cele 13 călătorii a vorbit despre infern. În esență aflăm de la el că lumea spiritelor corespunde într-un fel lumii materiale, că ea este un spațiu plastic populat

cu îngeri făcuți ca și noi dar nu din materie ci din spirit. Întreaga lor activitate e pentru bine și adevăr. La Isus Cristos se poate ajunge numai prin dragoste și Swedenborg a avut acest sacru privilegiu. Sistemul religios al acestui straniu pămîntean – închegat pe baza celor văzute de el în cer – cu toată gama de semnificații morale și spirituale e inclus în patru tratate scrise între 1762-1763 "Arcana caelesta..." și în rezumatul "De coelo et inferno ex auditis et visis" despre cer și infern din auzite și văzute. Toate aceste lucrări destinate secretele cerești au polarizat o doctrină panteistă apropiată de cea a lui Spinoza. Dar despre un destin atît de împlinit de eternitatea spiritului impresiile noastre nu pot fi decît tremurate și palide.

Dionisie Dărău

DIN IUBIRE DE DUMNEZEU SI OAMENI

Dorinta întreprinzătorului este de a aduna, produce, edita si difuza ceea ce este bun, contribuind la sănătatea fizică, morală si spirituală a individului si societății, pentru oprirea si înlăturarea răului, încurajînd si practicînd binele. Editura COGITO nu urmărește îmbogățirea materială a individului, ci a poporului cu bune informatii. Beneficiile revistei FRONTIERA PSI vor fi donate ASOCIATIEI DE BUNA ÎNTRAJUTORARE UMANA, urmînd a fi folosite pentru mentinerea si dezvoltarea operelor de caritate, în cadrul general cuprins în statutul său.

UN BREVET PENTRU O METODA DE TERAPIE BIOENERGETICA DJUNA DAVITASVILI

Institutul unional de cercetări științifice pentru expertiza de stat a brevetelor (IUC-SEB), ținând seama de concluziile Ministerului Sănătății, a recunoscut utilitatea metodei elaborate de cunoscuta vindecătoare populară Djuna. Iată rîndurile lapidare ale hotărîrii expertizei de stat tehnico-științifice pentru invenții:

Autor - Evghenia Iuvașevna Davitașvili (Djuna)

Denumire - "Procedeu de tratament al bolnavilor de maladie hipertonică de gradul I - II și de distonie vegetativă-musculară... Analizînd materialele din dosarul înaintat, IUCSEB a hotărît recunoașterea ca invenție a soluției propuse și acordarea certificatului de autor..."

Pe lîngă Arbat, cunoscută stradă din centrul Moscovei, se află o curte mică, în care, pînă la miezul nopții, "fac de gardă" oameni care se străduiesc să fie primiți. Un mic apartament, obișnuit, din Moscova. Iată și stăpîna casei: o femeie impetuoasă în mișcări, plină de viață și de farmec.

- Djuna, o întrebare pe care o pun mulți dintre cititorii noștri: metoda dumneavoastră reprezintă niște capacități bine dezvoltate de a dirija organismul sau un dar al naturii?

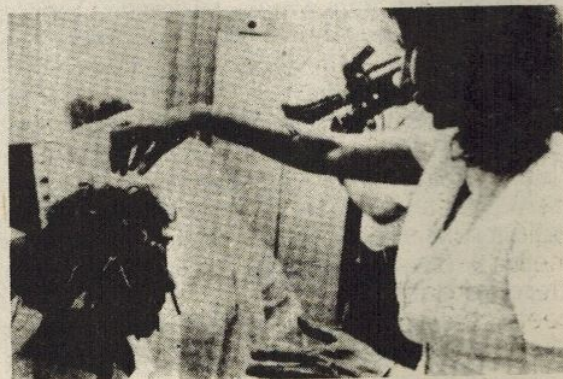
- Eu personal consider că posibilitățile mele de a percepe mai fin durerile altora și de a acționa asupra altor oameni sînt date de natură. Eu, însă, în decursul întregii vieți, le-am dezvoltat și perfecționat. Astfel încît nu e nici-o minune aici. Oamenii cu o sensibilitate ridicată, ca mine, chiar și numai trecînd cu mîinile de-a lungul corpului bolnavului, îi pot determina starea fizică și psihică, precum și organele afectate. Fiecare suferință îmi provoacă o senzație "proprie" asupra mîinilor: frig sau cald, pișcături sau înțepături... Cîteodată îmi e greu chiar să le descriu. De exemplu, la un ulcer al stomacului, simt ca și cum mi-ar fi suptă mîna de o pîlnie.

- Atunci cine sînteți dumneavoastră Djuna? Un extrasenzitiv? Un artist? Un poet?

- Înțeleg că a-i primi pe toți nu-mi stă în puteri și încerc să-i consolez, să le sădesc credința în victoria asupra suferinței... Cartea mea "Îmi ascult mîinile" este o încercare de vorbi cu fiecare dintre bolnavi între patru ochi, de a ajuta... Iată de ce am hotărît să dezvălui cîteva taine ale mele, îndreptate în principal în direcția profilaxiei afecțiunilor mai des întîlnite: miopia și astigmatismul, sinuzita și guturaiul, otita și dereglarea funcțiilor intestinului. Să încerc să ghicesc următoarea întrebare: "Pot învăța să aplice această metodă și oamenii care nu au o pregătire medicală?" Așa este?

- Da. Îi stă oricui în puteri metoda dumneavoastră?

- Practic, oricui. Deși aceasta nu înseamnă că oricine ar putea obține deodată rezultatul dorit. Un rol important îl joacă aici aptitudinile și deprinderile individuale. Nu uitați, însă, principalul meu sfat: nu încercați niciodată să tratați afecțiuni grave, mai ales în stadiile de agravare a bolii, dacă nu aveți cunoștințe medicale.

– Să sperăm că bolnavii vor asculta de spusele dumneavoastră. Dar ce atitudine are, în această privință, medicina "oficială"?

– Din păcate, dificultățile legate de bolnavi, chiar și de cazurile mai grave, sînt mult mai puține decît cele ce țin de cei sănătoși care comandă, considerînd că doar ei au dreptul să hotărască cum trebuie și cum nu trebuie făcut un tratament. Eu îmi iubesc patria, dar trebuie să spun adevărul: în străinătate se așteaptă cu mai mare nerăbdare acordul pentru cercetările comune legate de elaborarea și implementarea metodei bio-acțiunii fără contact asupra afecțiunilor care nu pot fi tratate cu metodele tradiționale. Firme dintre cele mai cunoscute vor să realizeze aparatură care să imite tipuri și variante de "masaj" fără contact, pentru tratarea unei serii întregi de boli.

– Djuna, dacă metoda există, iar utilitatea ei a fost deja fundamentată, înseamnă că a sosit momentul implementării ei. Sub ce formă și cît de repede putem aștepta aceasta?

– Metoda mea are importanță în primul rînd din punct de vedere profilactic. Orice boală este, practic, un efect al neglijenței noastre față de propriul organism. Drept rezultat, ajungem la operații, la preparate cu acțiune puternică, și multe altele, cu totul străine de organism.

Dacă bolile sînt inevitabile, atunci trebuie dezvoltată și o altă direcție – cea terapeutică. Aceasta trebuie să ne salveze de nevoia de a apela, pentru orice motiv neînsemnat la tablete sau alte mijloace cu proprietăți dubioase. Să încercăm să ajutăm organismul să se elibereze de "purătorii" periculoși ai suferinței, printr-un procedeu creat de natură însăși.

– Djuna, povesteți-ne despre concluziile experimentelor. Știu că ați participat la experiențe comune pentru obiectivarea mecanismelor de bio-acțiune și, mulți ani de-a rîndul, ați lucrat cu oameni de știință și medici dintr-o serie de institute și clinici din Moscova și Tbilisi...

– Rezultatele unor cercetări ce au durat 13 ani au arătat că metoda funcționează, fiind fiabilă și nepericuloasă pentru organism. Într-o serie de experimente și observații, a fost confirmată posibilitatea ca, prin metoda bio-acțiunii, să se crească rezistența organismului la hipoxie și ischemie, ceea ce va da posibilitatea utilizării ei în scopuri profilactice, și terapeutice în cazuri-

le de afecțiuni coronariene ale vaselor inimii.

Rezultate pozitive au fost obținute și în studiul bio-acțiunii asupra sistemului imunitar și a homeostazei. Experiențele pe animale au scos în evidență lanțul de mecanisme ale bio-acțiunii fără contact. Nu e departe ziua cînd vom putea răspunde la întrebarea: "Cum să dirijăm această bio-acțiune?".

Eu nu sînt mare specialist în fiziologie și medicină, a spus în încheiere Djuna, dar, participînd la multe experiențe, m-am convins din ce în ce mai mult că e timpul să trecem de la experiențe la practică și să introducem metoda în clinici. Întîi ca metodă de diagnostic în cazuri deosebit de suspecte și de grave. În mod obligatoriu – ca metodă profilactică, iar în viitor – și ca metodă terapeutică.

(adaptare după PRAVDA)

Aducem mulțumiri sincere tuturor cititorilor care ne-au contactat telefonic și cărora nu le-am putut răspunde la "Poșta redacției".

Ne vom oferi bucuria de a întocmi sumarul viitoarelor numere cît mai aproape de opțiunile exprimate telefonic.

REDACTIA

Disimetria vieții - Viața sau procesul vital, mai bine zis, apare ca un salt calitativ în evoluția dialectică a materiei. Substanța vie, baza materială a procesului vital - proces dinamic în continuă desfășurare - prezintă unele proprietăți speciale care-i conferă posibilitatea de a asigura desfășurarea vieții.

Printre alte caracteristici, materia vie, și implicit substanțele care o compun, deține și proprietatea de a fi nesimetrică din punct de vedere al structurii sale stoichiometrice. Moleculele substanțelor care intră în "arhitectura" materiei vii prezintă o așezare deosebită în spațiu, a unor atomi sau grupe de atomi. Se știe că activitatea chimică a substanțelor se bazează pe așezarea în spațiu (stereostructură) a diferitelor grupări sau subansamble moleculare. În acest fel s-au putut clasifica o gamă întreagă de asemănări sau izomerii. Izomeria optică de exemplu este realizată de două structuri moleculare în care așezarea atomilor este astfel făcută în spațiu încât cele două molecule gemene pot orienta o rază de lumină când trece prin ele, fie la dreapta (dextrogir), fie la stînga (levogir). În general, izomeria optică este determinată de așezarea atomilor în moleculele gemene, ca imaginea într-o oglindă, dar această așezare mai poate determina și o altă categorie de disimetrie: în raport cu un plan imaginar în structura (așezarea) edificiului arhitectonic al moleculei. Se pot identifica, față de acest plan, geometrii de orientare a unor grupări atomice la dreapta (structura dextro) sau la stînga (structura levo) în molecula respectivă (vezi izomeria).

Moleculele ce intră în alcătuirea structurilor vii aparțin conformației levo (așezarea unor grupări la stînga față de planul creat de scheletul de bază al moleculei) în exclusivitate. Aminoacizii, cărămizile esențiale pentru structura materiei vii, și care intră în alcătuirea proteinelor (baza proceselor vitale) dețin forma levo: gruparea amino este orientată la stînga grupării carboxil. Formele dextro nu intră în alcătuirea proteinelor vii.

Această selectare este atât de strictă în natură încît dintr-un amestec de forme dextro și levo a unei molecule (aminoacid sau glucidă) enzimele nu funcționează

decît asupra moleculelor cu structură levo. Această selectare extraordinară nu este dictată de vreo forță exterioară, nici incipientă și nici permanentă, ci are la baza sa procesul termodinamic al echilibrului energetic al cineticii moleculare, formele levo încadrîndu-se perfect în valorile stricte ale zonei, formele dextro depășind acest "optim". Se pare că fenomenul de rezonanță asigură acest optim termodinamic și energetic în procesele materiei vii, care reprezintă, așa cum se știe, treapta cea mai înaltă evolutivă spiral - ascendentă a materiei în dinamica sa eternă.

Disimetria vieții apare, prin strictețea și măreția sa, nu ca o realizare a unei logici oarecare ancestrale ci ca o rezultantă logică și necesară a legilor dialecticii, care constituie caracteristica materiei universale în spațiul și timpul mișcării sale eterne.

Genialitate Generic, termenul este cunoscut odată cu omul, căci această "calitate" deosebită i se atribuie în exclusivitate. Odată cu evoluția calităților specifice omului, adică a rațiunii și cunoașterii, fenomenul a putut diferenția din acest punct de vedere, prin raportare la randamentul deosebit al unor indivizi în gîndire și implicit în cunoaștere.

Istoriceste, au început să se observe indivizi care realizau actul cunoașterii mai repede față de media obișnuită a oamenilor contemporani, sau chiar a mai multor generații. Acest fapt a adus după sine și calificativele de: deosebit, extraordinar și în sfîrșit genial, aceasta mai ales în privința comportamentului intelectual uman.

Cu cît aceste "proprietăți" de cunoaștere (deci integrare în gnoseologie) își găsesc expresia și în ceea ce privește capacitatea de relatare (exprimare) a celor înțelese sau gîndite, se realizează a doua etapă și anume aceea de "a fi geniu". Noțiunea de "genialitate" are deci la bază existența acelor indivizi umani care prezintă o proprietate intelectuală ieșită din comun. Pentru existența unor calități fizi-

ce, antropometrice deosebite, ieșite din comun, nu se acordă acest calificativ; "giganții antropometrici", dacă ne referim la dimensiunea și forța corporală, nu au nimic comun cu "giganții mentali". "Forța de creație" intelectuală stă la baza genialității, indiferent de domeniul la care se referă: cel artistic (muzică, pictură, literatură), ca și chiar cel social, militar, economic. Înțelegerea noțiunii de "genialitate" respectiv a calificativului dat unui individ din societate (și nu unui grup de indivizi) trebuie să aibă la baza sa conceptul de "informație". Genialitatea oferă un randament uman maxim, care depășește cu mult nivelul mediu de cunoaștere al omului la un moment dat (percepere, gîndire, intuiție, logică, prelucrări etc). Genialitatea lucrează cu o cantitate de informații deosebită, ce depășește la un moment dat ca "entropie" a informației nivelul cu care se operează în etapa respectivă (spațiu și timp), implicit și ca posibilitate de înțelegere de către ceilalți oameni (gradul de neg-entropie al receptorilor, cărora se adresează). De aceea majoritatea genilor, uneori în mod obiectiv nu au putut fi "înțelese" de către contemporanii lor, dacă ne referim la acei care au privit activitatea acestora cu bunăvoință (excluzînd neînțelegerea voită - misoniei-smul). Apariția simultană într-un domeniu sau într-o problemă chiar, a mai multor indivizi distanțați în spațiu (țări diferite) ridică problema nu numai a calității intrinseci de geniu a acestora, ci și mai ales a condițiilor dialectice obiective de necesitate a "rezolvării" problemei respective sau a domeniului respectiv.

În acest sens, trebuie să acceptăm și existența unor condiții necesare sau suficiente, nu numai materiale ci și informaționale, ale gîndirii umane la un moment dat, existente în societate, care pot "favoriza" apariția genilor (un adevărat "salt calitativ" cauzat de acumulările cantitative informaționale ale gîndirii umane la un moment dat).

dr. Constantin Neacșu

În curînd, în Editura COGITO va apare cartea **TRATAMENT NATURIST INTEGRAL**, a cărei titlu spune tot. Urmăriți în librării.

STATUTUL Asociației Române pentru Cercetări Psihotronice A R C e P s

1. Considerații generale

1.1 Asociația Română pentru Cercetări Psihotronice (ARCePs) este o organizație științifică interdisciplinară. Ea grupează specialiști din diferite domenii, a căror preocupare comună este studiul fenomenelor de interacțiune la distanță de tip energetic și informațional între organisme vii și între acestea și mediul ambiant, fenomene în care este implicat în mare măsură psihicul uman, conștient sau inconștient și care constituie obiectul psihotronicii.

1.2 Asociația se conduce după legile în vigoare în România, după celelalte acte normative ce reglementează activitatea organizațiilor științifice în țara noastră, precum și după prezentul Statut.

1.3 Asociația se bazează în activitatea sa pe principiile morale, umaniste, pe libertatea de exprimare și pluralismul de opinii, precum și pe respectul și iubirea față de tot ceea ce este viu.

1.4 Asociația este o organizație apolitică. Ea nu aderă la nici o ideologie, sau concepție filozofică sau religioasă anume, însă respectă ideile reprezentate de cele mai diferite școli și curente de gândire din evoluția istorică din lume.

1.5 Asociația își desfășoară activitatea pe principiile autogestiei și colaborării profesionale cu instituții de stat, organizații particulare sau cooperatiste, asociații științifice și obștești din țară și străinătate.

1.6 Pentru rezolvarea sarcinilor sale statutare Asociația organizează seminarii, conferințe, lucrări practice și creează secții de lucru pe următoarele direcții principale:

- structuri informaționale-energetice ale Omului, Terei și Cosmosului.
- Bioterapie, medicină naturistă (inclusiv metode și tehnici de cercetare a stării funcționale a organismului uman)

- Bioenergie; metode de obiectivare

- Biodetecția

- Implicații filozofice și artistice ale psihotronicii.

Enumerarea de mai sus nu este exhaustivă, lista putând fi completată pe măsura constituirii de obiective de interes, la solicitarea unui număr de membrii.

2. Principalele direcții de activitate

2.1 Unificarea potențialului creator al cercetărilor în domeniul interacțiunilor informațional-energetice om-mediul ambiant, în scopul elaborării complexe a unor metode principale noi de investigare a acestora în ecologie, tehnică, medicină și alte domenii ale activităților umane.

2.2 Interpretarea științifică și filozofică a proceselor bio-energetice și informaționale și a formelor de manifestare a acestora la nivel natural-uman și cosmic. Sprijinirea renașterii spirituale și morale a societății umane contemporane.

2.3 Popularizarea cunoștințelor acumulate în domeniu, la un nivel corespunzător unei înțelegeri corecte pentru momentul actual al funcțiilor psihicului uman.

2.4 În vederea eliminării posibilităților de utilizare frauduloasă a fenomenelor psihotronice Asociația se va putea pronunța asupra realității acestor fenomene constatate, precum și asupra unor capacități bioterapeutice (psihoterapeutice) ale unor subiecți umani. În acest scop va căuta să elaboreze în activitatea sa standarde adecvate privind atestarea acestor calități.

2.5 Crearea de bănci de date, cartoteci, biblioteci pe diferite subdomenii de studiu ale psihotronicii.

2.6 Activitatea redacțională și de editare; asigurarea de contracte cu alte asociații științifice și obștești, cu reprezentanții mass-mediei din țară și străinătate.

3. Membrii asociației

3.1 Poate deveni membru al Asociației orice persoană având vârsta minimă de 20 ani, indiferent de naționalitate, care recunoaște și îndeplinește prevederile Statutului având un nivel de cunoștințe minime în domeniu. La propunerea Consiliului Asociației pot fi numiți membrii onorifici ai Asociației, personalități din țară sau străinătate cu merite în domeniu.

3.2 Nu pot fi membri ai Asociației persoanele cu cazier judiciar (de drept comun) sau cu moralitate compromisă.

3.3 Cererile de primire în Asociație se examinează în ședințele Consiliului Asociației, la recomandarea uneia din secțiile de lucru și se aprobă prin vot cu majoritate simplă de către membrii Consiliului Asociației.

4. Drepturile și îndatoririle membrilor Asociației

4.1 Membrul Asociației are dreptul:

- de a alege și de a fi ales în orice organ creat de Asociație

- de a înainta propuneri și observații în legătură cu activitatea Asociației și a organelor create de acestea.

- de a participa la toate activitățile și manifestările organizate de Asociație.

- de a avea acces cu prioritate la materiale de informare editate de sau obținute de către Asociație.

4.2 Membrul Asociației este obligat:

- să respecte legislația țării, Statutul Asociației, hotărârile adunărilor generale și ale Consiliului Asociației.

- să respecte valorile naționale și convingerile filosofice, politice și religioase ale tuturor celor din jur

- să participe activ la viața științifică a Asociației

- să nu manifeste atitudini care să discrediteze Asociația sau să-i producă daune

- să nu folosească posibilitățile și autoritatea Asociației în scop personal

Constituie abateri publicarea prin orice mass-media (cărți, perid, radio TV) sau prezentarea în ședințe publice a unor materiale, tematici sau subiecte de discuții care angajează Asociația fără aprobarea Consiliului Asociației.

4.3 Asociația poate împuternici ca reprezentant pe oricare din membrii Asociației în fața oricărei instituții sau Asociații.

4.4 Ieșirea din Asociație poate avea loc în următoarele cazuri:

- la cerere

- prin excludere

- încălcarea statutului sau ale hotărârilor adunării generale sau ale Consiliului

- în caz de activități ce au produs daune morale sau materiale Asociației, care au deformat ideile Asociației

- în caz de abuz al drepturilor membrilor sau al împuternicirii acordate în prealabil de Asociație

Excluderea se pune în discuție la ședințele Consiliului Asociației și se votează cu majoritate simplă de către membrii Consiliului.

5. Activitatea de popularizare/informare a Asociației

5.1 Activitatea Asociației se desfășoară în conformitate cu legile țării, cu Statutul Asociației și hotărârile adunărilor generale ale Consiliului.

5.2 Asociația își desfășoară activitatea de popularizare/informare prin:

- culegerea de materiale documentare din diferite domenii ale științei și filozofiei în scopul utilizării lor în studiul interdisciplinar al fenomenelor constituind obiectul de cercetare al psihotronicii.

- cererea și utilizarea unor biblioteci tematice, utilizarea catalogelor accesibile membrilor Asociației.

- organizarea de manifestări științifice atât pentru membrii Asociației cât și pentru informarea publicului larg cu utilizarea mijloacelor de informare în masă.

- editarea și difuzarea de materiale necesare pentru activitatea și propaganda Asociației.

- editarea unei publicații periodice oglindind activitatea Asociației.

5.3 Asociația poate coopta în activitatea ei pe reprezentanți ai altor organizații sau alte persoane particulare cu acordul acestora și are în vedere trimiterea membrilor săi pentru a efectua stagii de documentare sau de lucru în cadrul altor instituții în țară sau străinătate.

5.4 Membrii Asociației pot participa la activitatea altor grupuri și organizații, dacă activitățile acestora nu contravin cu Statutul Asociației.

6. Activitatea economică a Asociației

6.1 Asociația este persoană juridică activă pe principiul autogestiei, având bilanț autonom, independent, stampilă proprie și marcă înregistrată.

Mijloacele bănești se păstrează de Asociație care efectuează toate operațiunile financiare curente, prin modalitățile financiare curente.

Mijloacele bănești sînt dirijate sau transferate din dispozițiile Președintelui Consiliului și a Contabilului Asociației, după aprobarea Consiliului Asociației.

Asociația poate primi credite de la bănci și în acest caz va ține evidența contabilă conform normelor în vigoare și va răspunde pentru activitatea sa.

6.2 Mijloacele bănești ale Asociației se compun din:

- taxe de înscriere, cotizații, valoarea cărora se stabilește de către Adunările generale.

- venituri realizate din unele activități plătite, prestate de Asociație (conferințe, contracte de lucrări și alte prestări)

- venituri realizate prin editarea de publicații periodice sau neperiodice.

- donații din partea unor organizații (instituții, întreprinderi) și persoane particulare, din țară sau străinătate.

7. Asociația are următoarele drepturi:

- să primească în folosință spații necesare, mijloace de dotare, precum să achiziționeze, iar din donații, unele materiale, materii prime, materiale documentare și alte produse, din comerțul cu ridicata sau amănuntul contra cost de la organizațiile de stat sau particulare inclusiv persoane particulare.

- de a încheia contracte cu organizații de stat, cooperatiste, particulare, persoane fizice sau juridice din țară sau din străinătate (în acest din urmă caz putînd fi încheiate pe bază valutară sau pe bază de schimb echivalent nevalutar). În aceste cazuri Asociația își rezervă dreptul de a iniția acțiuni legale pentru respectarea acestor obligații, în cazul încălcării lor, indiferent de terțul implicat.

- de a crea filiale subdiviziuni temporare sau permanente pe bază de autogestie pentru rezolvarea unor sarcini concrete.

- de a presta diferite servicii către terți prin contract.

- de a închiria spații și dotare materială.

8. Structura Asociației

8.1 Activitatea Asociației se desfășoară după prevederile Statutului și e condusă de Consiliul Asociației.

8.2 Hotărârile Asociației se adoptă de Adunarea Generală, iar în perioada între Adunarea Generală de către Consiliul Asociației.

8.3 Adunarea Generală a Asociației este organul superior de conducere.

8.4 Adoptă regulamentul și modificările, dacă ele corespund scopului Asociației.

Alege Președintele, revizorul și Consiliul Asociației.

Analizează problemele activității economice-financiare

8.5 Consiliul Asociației format din conducătorii secțiilor.

- secretar

- grupul de consilieri

Consiliul Asociației se întrunește statutar dacă sînt prezenți 2/3 din membrii.

9. Raporturile Asociației cu alte organizații

9.1 Asociația poate colabora cu alte organizații, uniuni de creație, asociații, societăți științifice și alte organizații obștești, putîndu-se afilia la Asociații internaționale de profil.

9.2 Asociația poate întreține legături cu asociații, instituții similare ca preocupări de peste hotare, își poate trimite reprezentanți la conferințe, congrese, seminarii, poate invita oaspeți de peste hotare.

9.3 Asociația poate înființa filiale în alte localități din țară.

10. Încetarea activității Asociației

10.1 Hotărîrea încetării activității Asociației poate fi luată de Adunarea Generală a membrilor Asociației.

10.2 În cazul încetării activității Asociației, Consiliul Asociației creează o Comisie pentru soluționarea problemelor financiare și materiale în conformitate cu legile în vigoare.

Sediul Asociației este în Str. Piața Amzei nr.10-22, Sc.C, ap.2

Patrimoniul inițial este de 1.000 lei

Cei care doresc să intre în posesia unor exemplare din numerele anterioare ale revistei "FRONTIERA PSI" se pot adresa redacției prin poștă pe adresa:

REVISTA "FRONTIERA PSI",
BUCUREȘTI, căsuta poștală nr.
66-23, oficiul poștal 66,
București. Expedierea se face
cu ramburs, cu plata la
primirea exemplarelor dorite.

Pentru informații
suplimentare, apelați la
telefon 46.46.31.

ANTON IONESCU, BUCUREȘTI. Vă mulțumim sincer pentru aprecierile elogioase pe care le faceți la adresa revistei noastre.

Într-adevăr ne străduim să tratăm subiectele alese "fără contorsiuni și fără tendințe". E apanajul științei să se vrea riguroasă și exactă, să acrediteze date controlabile și verificabile, să-și respecte statutul academic al folosirii și difuzării adevărului.

Ne-ar face plăcere dacă printre viitorii autori ai unor articole ce vor apărea în "Frontiera Psi" vă veți număra și Dvs. și nu ca o "Firmă provizorie" ci ca o permanentă edificatoare în domeniul psihotronicii. Ne manifestăm această dorință la "îndemnul" generos și activ al conținutului dens al scrisorii Dvs.

ADELA MARIN, SATU MARE; Chiromanția nu a primit pînă în prezent girul vreunei științe, nu a fost atestată axiologic prin date de laborator, cu toate că a intrat în preocupările destul de constante ale unor mari spirite ale umanității. Platon și-a analizat deseori viața sa și a prietenilor citind liniile din palmele ambelor mîini. La rîndul său, Aristotel găsind într-un templu un manuscris vechi despre chiromanție-scris cu litere de aur, i-a trimis lui Alexandru cel Mare, recomandîndu-i-l ca pe un studiu de mare interes.

La Roma a fost în deosebită vogă în vremea lui Iuvenal, iar în Evul mediu chiromanția a fost practică în multe din palierile societăților europene. În cele din urmă, a primit statutul de "vrăjitorie" și, ca atare, a fost supusă unor interdicții foarte severe.

Nu credem că divinitatea a circumscris "en detail" cursul vieții noastre în liniile din palme pentru că acest lucru ar însemna să nu putem beneficia de cel mai mare dar pe care ni l-a dat Creatorul-li-

bertatea. E de la sine înțeles că de îndată ce am putea preciza sfîrșitul nostru iminent în linia vieții nu ne-am mai putea controla nici unul din actele existențiale, cel puțin o îndelungată perioadă premergătoare morții.

Opinem că accesul chiromanției la statutul de știință nu poate fi prevăzut înainte de a fi amendată cu date furnizate de anatomiciști și de statisticieni care să inventarieze la cîți indivizi umani datele din palme au corespuns cu realitatea.

Dacă cercul celor interesați se va lărgi vom publica un material mai extins în acest sens.

SABIN GRIGORE: Vă promitem că subiectele inspirate din Biblie nu vor lipsi nici în viitor din paginile revistei. Sfintele Scripturi constituie un rezervor uriaș de date ce pot fi incluse în aria psihotroni-

cii, fără să mai vorbim de caracterul lor mistic și de revelație divină. Acum cînd cea mai mare parte din fizicienii lumii "l-au dus pe Dumnezeu" în Fizică, acum cînd cercetători din cei mai prestigioși de la institute de cercetători pariziene, din Princeton, Pasadena, Oxford susțin că particulele elementare sînt particule spirituale e de la sine înțeles că nu avem dreptul să ocolim asemenea subiecte tulburătoare. Ne-ați convins că priviți lumea și cu ochii minții nu numai cu corneea și irisul. Vă mărturisim că scrisoarea dvs. ne-a făcut plăcere. Ne-ați dat motive să urmărim cu atenție numele pe plicurile ce ne vin la redacție. Vă mulțumim și vă asigurăm de o reală solitudine în viitor.

POSTA

REDACTIEI

Materialele trimise spre publicare redacției noastre nu se returnează, indiferent dacă sînt sau nu publicate.

Adresa redacției este: București, Căsuța poștală 66-23, Oficiul poștal 66.

Telefon: 46.46.31.

46.34.11.

Întreaga răspundere asupra conținutului materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor.

Întreprinderea
Poligrafică

I.R.

București
Calea Plevnei 114
Tel. 37.33.32